

SUOMEN - RUOTSIN RAJANKÄYNTI

2006

SUOMEN JA RUOTSIN RAJANKÄYNTIVALTUUSKUNNAT

SUOMEN - RUOTSIN RAJANKÄYNTI

2006

Suomen ja Ruotsin rajankäyntivaltuuskunnat

SUOMEN JA RUOTSIN VÄLINEN VALTAKUNNANRAJA

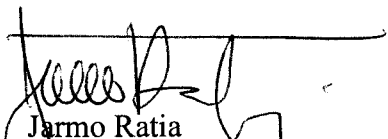
RAJAPÖYTÄKIRJA

Suomen ja Ruotsin rajankäyntivaltuuskunnat ovat vuosien 2004 – 2007 aikana suorittaneet vuoden 2006 yleisen valtakunnanrajankäynnin Suomen ja Ruotsin välillä perustaen työnsä yhteisiin ohjeisiin. Rajankäynnin loppuasiakirjat käsittävät suomenkielisen perusasiakirjan, ruotsinkielisen perusasiakirjan ja 49 karttaa sisältävän rajakartaston.

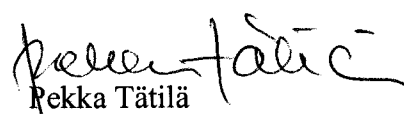
Suomen ja Ruotsin rajankäyntivaltuuskunnat toteavat, että vuoden 2006 yleinen valtakunnanrajankäynti Suomen ja Ruotsin välillä on saatettu rajankäyntivaltuuskuntien osalta päätökseen tämän pöytäkirjan allekirjoituksella.

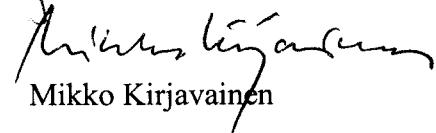
Helsingissä, 20. maaliskuuta 2007.

Suomen rajankäyntivaltuuskunta

Jarmo Ratia

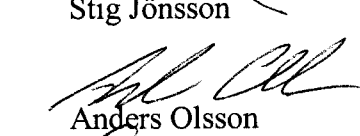

Risto Nuuros

Pekka Tätilä

Mikko Kirjavainen

Ruotsin rajankäyntivaltuuskunta

Stig Jönsson

Anders Olsson

Stefan Gustafsson

Rajankäynti Suomi – Ruotsi 2006

I PERUSASIAKIRJA

1. Valtiosopimuksia ja muita sopimuksia

1.1 Ote vuoden 1809 rauhansopimuksesta.....	2
1.2 Vuoden 1810 rajajärjestelysopimus.....	3
1.3 Vuoden 1810 topografinen rajankuvaus, täydennetty 1888.....	7
1.4 Vuoden 1821 tilusvaihto.....	14
1.5 Noottienvaihto 1907 koskien vuoden 1901 pöytäkirjaa.....	16
1.6 Vuoden 1936 sopimus rajankäyntien jaksoista.....	19
1.7 Noottienvaihto 1936 vuosien 1925-26 rajankäynnin hyväksymisestä.....	22
1.8 Noottienvaihto 1939 vuosien 1925-26 rajankäynnin hyväksymisestä.....	24
1.9 Noottienvaihto 1961 vuoden 1956 rajankäynnin hyväksymisestä.....	26
1.10 Noottienvaihto 1985 vuoden 1981 rajankäynnin hyväksymisestä.....	27
1.11 Noottienvaihto 1986 vuoden 1985 Vähänärä rajankäynnin hyväksymisestä.....	29

2. Aikaisemmat rajankäynnit

2.1 Aika 1809 – 1917.....	31
2.2 Aika 1918 – 1980.....	32
2.3 Vuoden 1981 rajankäynti.....	33
2.4 Vuoden 1985 Vähänärän rajankäynti.....	33

3. Vuoden 2006 rajankäyntivaltuuskunnat

3.1 Suomen päätös.....	35
3.2 Ruotsin päätös.....	37
3.3 Valtuuskuntien samansisältöiset ohjeet.....	40

4. Vuoden 2006 rajankäynti.....	46
5. Kokouspöytäkirjat 2004 - 2007	
5.1 Ensimmäinen valmisteleva kokous, Gävle 5.2.2004.....	49
5.2 Kokous ja maastotarkastus, Tornio 29-30.7.2004.....	53
5.6 Kokous, Gävle 28.1.2005.....	57
5.4 Kokous ja maastotarkastus, Märket ja Maarianhamina 29-30.8.2005.....	60
5.5 Kokous, Helsinki 16.2.2006.....	62
5.6 Kolmen valtakunnan pyykin tarkastus, Kilpisjärvi 28.8.2006.....	65
5.7 Lopputarkastus ja kokous, Haaparanta 28-29.8.2006.....	67
5.8 Loppukokous, Helsinki 20.3.2007.....	70
6 Esitys rajan tulevaksi hoitosopimukseksi.....	72
7 Kuvaus rajasta	
7.1 Rajankuvaus.....	76
7.2 Raja Perämerellä ja Selkämerellä.....	79
7.3 Rajan koordinaatit.....	81
7.4 Rajamerkkipöytäkirjat.....	
II RAJAKARTAT	Lehdet
Kolmen valtakunnan pyykiltä Tornion-Haaparannan saaristoon, 1:20 000	1 - 47
Tornion - Haaparannan seutu, 1:10 000	48
Märket, 1:1 000	49

**1. VALTIOSOPIMUKSIA JA MUITA SOPIMUKSIA
TRAKTAT OCH ÖVERENSKOMMELSER**

1.1 Ote vuoden 1809 rauhansopimuksesta
Utdrag ur 1809 års fredsavtal

N:o 425.

Traité de paix. Frédéricshamn le 17 (5) septembre 1809.

Au nom de la Très-Sainte et Indivisible Trinité.

Sa Majesté le Roi de Suède et Sa Majesté l'Empereur de toutes les Russies, également animés du désir de faire succéder les avantages de la paix aux calamités de la guerre, et de rétablir l'union et la bonne intelligence entre Leurs Etats ont nommé à cet effet pour Leurs plénipotentaires savoir:

lesquels après l'échange de leurs pleinpouvoirs respectifs trouvés en bonne et dûe forme, sont convenus des articles suivants.

Art. 1. Il y aura à l'avenir paix, amitié et bonne intelligence entre Sa Majesté le Roi de Suède et Sa Majesté l'Empereur de toutes les Russies. Les Hautes Parties Contractantes apporteront la plus grande attention à maintenir une parfaite harmonie entre Elles, Leurs Etats et Sujets, et éviteront soigneusement tout ce qui pourroit altérer à l'avenir l'union heureusement rétablie.

Art. 5. La Mer d'Åland (Ålands Haf), le Golphe de Bothnie et les rivières de Torneå et de Muonio formeront dorénavant la frontière entre l'Empire de Russie et le Royaume de Suède.

A distance égale des côtes les Iles plus rapprochées de la terre ferme d'Åland et de la Finlande appartiendront à la Russie, et à la Suède celles qui avoisinent ses côtes.

A l'embouchure de la rivière de Torneå, l'Ile de Björkön, le Port de Reutehamn et la Presqu'île, sur laquelle est située la Ville de Torneå, seront les points les plus avancés des possessions Russes, et la frontière se prolongera le long de la rivière de Torneå jusqu'au confluent des deux branches de ce fleuve près de la Forge de Kengis, d'où elle suivra le cours du fleuve Muonio en passant devant Muonio-niska, Muonio Öfreby, Palojoens, Kultane, Enontekis, Kelottijervi, Paitiko, Nuimaka, Raunula et Kilpisjaure, jusqu'à la Norvège.

Dans le cours rivières de Torneå et de Muonio, tel qu'il vient d'être désigné, les Iles situées à l'Est du Thalweg appartiendront à la Russie, et celles à l'ouest du Thalweg à la Suède.

D'abord après l'échange des Ratifications on nommera des Ingénieurs de part et d'autre, qui si rendront sur les lieux pour établir les limites le long des rivières de Torneå et de Muonio sur la ligne tracée ci-dessus.

Art. 20. S'il s'élevait des difficultés au sujet de quelques points, sur lesquels il n'auroit pas été statué par ce Traité, ils seront discutés et réglés à l'amiable par la voie des Ambassadeurs ou Ministres Plénipotentiaires respectifs, qui y apporteront le même esprit de conciliation qui a dicté le présent Traité.

Fait à Friedricshamn ce Dix Sept (Cinq) Septembre l'an de grace Mille Huit Cent et neuf.

Curt Stedingk
A. F. Skjöldebrand.

Le C:te Nicolas de Romanzoff.
D. Alopeus.

1.2 **Vuoden 1810 rajajärjestelysopimus
1810 års demarkationsavtal**

N:o 426.

Acte de démarcation des frontières.* Torneå le 20 (8) novembre 1810.

Au nom de la Très-Sainte et Indivisible Trinité.

Sa Majesté le Roi de Suède et Sa Majesté l'Empereur de toutes les Russies également animés du désir d'assurer à jamais l'union et la bonne intelligence entre Leurs Etats contre les moindres cas, qui pourraient y porter atteinte par le voisinage immédiat des deux Monarchies, ont jugé nécessaires de fixer d'un manière précise par un Acte formel de Démarcation les nouvelles limites qui doivent séparer désormais Leurs Etats respectifs, d'après les stipulations du Traité conclu à Fredricshamn le dix sept (cinq) Septembre mil huit cent neuf. A cet effet Leurs dites Majestés ont nommés pour Leurs Commissaires plénipotentiaires savoir:

lesquels après avoir échangé leurs Pleinpouvoirs, trouvés en bonne et due forme, ayant visité les frontières et en ayant fait dresser des cartes exactes, sont convenus des articles suivants.

Art. 1. La ligne de démarcation entre le Royaume de Suède et l'Empire de Russie, partant de la frontière Norvégienne entre les

* Cf. Description topographique du 15 (3) septembre 1888, et Notes des 3 juillet et 30 oct. 1907

1510.

deux montagnes Kolta-Pahta et Kuokima-Pahta ou Paikas-waara, du point où la petite rivière Radje-johka ou Koukima-johka prend sa source dans le lac Kolta-jaur, descend cette rivière à travers le lac Kuokima-jaur jusqu'à son embouchure dans le lac Ylinen Kilpis-jaur, puis coupant en deux ce premier lac ainsi que le second, Alanen-Kilpis-jaur, et passant delà par le lac Tatsa-jaur dans le Kõngämä, elle suit le chenal de ce fleuve à travers les lacs Kjeli-jaur, Mucka-jaur, Pousu-jaur, Latina Lahti, Naimaka-jaur, Kellotti-jaur, jusqu'au confluent du Kõngämä et du Lätäs-Eno de ce point, où le Muonio prend son nom, la ligne continue le long de ce fleuve, et après son embouchure dans le Torneå, elle suit le chenal de ce dernier jusqu'au Nord de la presqu'île Svensar-ö: ici elle quitte le chenal, et passant à l'Ouest par le ruisseau nommé le Närän et le Golfe de la ville (Stadsviken) laissant l'île Kalfholmen à droite, elle rejoint le chenal du fleuve au Sud de la ville de Torneå, le suivant ensuite jusqu'à l'embouchure du fleuve dans la mer. De cette manière toutes les possessions, situées à la droite de cette ligne appartiennent à la Suède, et celles à la gauche à la Russie. Les endroits de frontière du côté Suédois, du Nord au Sud, sont Mauno, Gunnari, Karetsuvando, Kuttanen, Muonion-alusta, Parkajoensuu, Hucki, Kiexiowaara, Uttumuodka appartenant à la forge de Kengis, Kardis, Jarhois, Pello, forge de Svansten, Juoxängi, Marjosaari, Kuivakangas, Haapakylä, Matarengi avec l'Eglise d'Öfver-Torneå, Ruskola, Alkula, Niemis, Armassaari, Koivukylä avec l'Eglise de Hietanemi, Peckilä, Vitzanemi, Potila, Korpikylä, Karungi avec l'Eglise de Carl Gustaf, Kuckola, Våjackala, Mattila, Haaparanda. — Les endroits du côté Russe sont: Naimaka, Kellotti, l'Eglise d'Enontekis, Palojoensuu, Songa-Muodka, Ketkesuvando, Öfver-Muonioniska, Neder-Muonioniska, Kihlangi, Kolare, Jockijalka, Pello, Mämmilä, Turtula, Juoxängi, Kauosaari, Marjosaari, Kauliranda, Kuivakangas, Närki, Alkula, Niemis, Armassaari, Helsingby, Korpikylä, Karungi, Kuckola, Våjackala, Kiviranda, la Ville de Torneå sur la presqu'île de Svensar-ö, l'Eglise de Neder-Torneå, Hällälä et Netsaari sur l'île de Björkön. Depuis l'embouchure du Torneå dans la mer la frontière se prolonge de long du Golfe de Bothnie à travers le milieu du Quarken et du Ålandshaf jusqu'à la Mer Baltique, de manière qu'au Nord du Golfe les îles de Bockholm, de Sällön avec le port de Reutchamn, ainsi que l'île de Östra Sarven Maat, et au Sud les îles d'Åland et celle de Singel-skär font les points les plus avancés des possessions Russes.

Toutes les îles, situées à l'Est de la plus grande profondeur des lacs et du chenal ou thalweg des trois fleuves nommés ci-dessus, appartiennent à la Russie, et celles à l'Ouest de la même ligne à la Suède, à l'exception seule de la presqu'île Svensarö, sur la quelle se trouve la ville de Torneå.

De même, depuis l'embouchure du fleuve Torneå, les îles les plus rapprochées des côtes de la Finlande et de la terre ferme d'Åland appartiennent à la Russie, et à la Suède celles qui avoisinent ces côtes.

1810.

Art. 2. Les rivières Torneå, Muonio et Kõngämä, faisant frontière entre les deux Etats, il est entendu qu'elles sépareront désormais toute propriété particulière, située sur les deux rives opposées, de manière que celui qui en a la possession, sera obligé d'abandonner l'un ou l'autre côté du fleuve. Mais en considération de la situation particulière des habitans de ces rives, les Hautes Parties Contractantes sont convenues de prolonger à leur égard jusqu'à cinq ans le terme de trois ans, fixé par le Traité de Fredricshamn, pour l'établissement de leurs sujets respectifs dans l'autre pays ou l'aliénation de leurs biens.

En attendant, la séparation de ces propriétés s'effectuera, pour la convenance commune des intéressés, au moyen d'échanges réciproques par tout où ce mode sera applicable. Les autorités respectives sur les lieux veilleront à ce que justice soit faite à chacun dans ces transactions, ainsi que dans les ventes et achats de terres devenus indispensables.

Par suite de cette même sollicitude des Hautes Parties Contractantes pour le bien-être de Leurs sujets respectifs, la jouissance des possessions sur les îles des susdits fleuves et lacs est à jamais assurée aux anciens propriétaires, quand même la ligne de démarcation rangerait ces îles du côté opposé; bien entendu cependant que ce privilège ne s'étendra point sur les îles Flurinsaari, Flygarin-saari, la presque île Svensar-ö et les îles au Sud de cette dernière. Les propriétés mixtes, s'il s'en trouvait sur plusieurs îles voisines ou sur la surface d'une grande île isolée, devront être échangées les unes contre les autres, autant que faire se pourra.

Les cinq années écoulées, les possesseurs de chaque île auront à payer conjointement une redevance annuelle de quarante-huit copeks en cuivre ou huit skillings argent de banque Suedoise, en signe de reconnaissance que le terrain, dont ils ont l'usufruit, appartient à l'autre Souverain. Ces redevances ayant été recueillies par les préposés des usufruitiers, liquidation en sera faite de part et d'autre avant l'expiration des trois premiers mois de l'année.

Art. 4.* Les différentes voies de communication, dont se sont servis jusqu'à présent les habitans des deux frontières, tant pour des objets de nécessité que de commerce, leur sont assurées pour l'avenir.

Ainsi, tout bâtiment Russe aura pleine liberté de passer et repasser par le chenal, conduisant du port de Reutehamn à la grande Mer, comme tout bateau Suédois par le bras du Torneå, qui sépare la ville de ce nom du continent Russe. De même la libre navigation, dans toute l'étendue du cours des trois fleuves et des lacs précités, subsistera comme par le passé. Il sera permis à tout bateau de prendre terre à la rive opposée aussi souvent que se sera nécessaire pour la sûreté de la navigation ou le halage des bateaux.

* V. Déclaration du 19 (7) sept. 1845

1810.

Egalement il sera loisible aux habitans de toute la rive opposée de se servir du chemin de terre menant d'Öfver-Torneå à la ville de Torneå, à la seule charge de contribuer, comme auparavant, à l'entretien de ce chemin, tant qu'ils profiteront de cette liberté.

Dans aucun des cas précités il ne sera offert aucune espèce de molestation aux sujets de l'une ou l'autre Puissance, ni levé aucun droit sur leurs denrées ou marchandises, pour le simple passage par les eaux ou le territoire de l'autre Souverain. La paisible jouissance des îles leur étant assurée par l'article 2, il s'entend de soi-même, que tout individu en emportera le plein produit, dans telle saison qu'il voudra, sans jamais être sujet à aucune imposition quelconque.

Art. 5. La pêche du saumon dans la rivière de Torneå, telle qu'elle a été réglée par les Lettres Royaux du treize Septembre Mil Sept Cent Quatre Vingt Onze, est formellement garantie, pour les cent ans y énoncés, aux possesseurs actuels, qui continueront à la faire en commun et à en partager le produit comme par le passé. Le droit annuel, payable à chacune des deux Couronnes, sera proportionné à la part, que se trouvent avoir à cette ferme Leurs sujets respectifs.

Les Gouvernemens des province de Nord-Bothnie et d'Uleåborg empêcheront qu'aucune nouvelle estacade ne soit établie, si non par un commun accord entre les intéressés, et qu'en général aucune atteinte ne soit donnée au privilège des teneurs actuels de la dite pêche. Les cent années expirées, il sera convenu d'un nouvel arrangement à l'égard de ce point.

Pour ce qui est de l'exercice des autres pêches, il ne s'étendra désormais, de l'un et de l'autre côté, que jusqu'aux limites, qui séparent les deux États.

Art. 6. La description topographique qui indiquera, d'après les cartes dressées, dans les moindres détails, la direction des limites et l'emplacement des poteaux et autres marques de bornage, munie de la signature et du sceau des Commissaires respectifs, aura même force et valeur que si elle était insérée mot à mot dans le présent Acte.

Fait à Torneå le vingt (huit) Novembre l'An de Grace Mil Huit Cent Dix.

Gustave de Boye.

Pierre Engelmann.

Pierre A. Ekborn.

Paul Bon de Nicolay.

1.3 Vuoden 1810 topografinen kuvaus, täydennetty 1888
1810 års topografiska beskrivning, reviderad år 1888

N:o 428.

Description topographique de la frontière entre le Royaume de Suède et l'Empire de Russie d'après la démarcation de l'année 1810, corrigée d'après la revision de 1888.* Haparanda le 15 (3) septembre 1888.

La ligne de démarcation entre le Royaume de Suède et l'Empire de Russie, selon la teneur du traité de paix conclu à Fredricshamn le 5 (17) Septembre 1809, à prendre de l'ancienne frontière norvégienne, 250 aunes suédoises ou 70 toises russes (sagènes) (sept pieds anglais) à l'ouest d'un pilier ou marque de limite, qui se trouve sur la dite frontière sous le n:o 294, et au milieu des deux marques de bornage chacune sous le n:r 1 érigée le 29 Juillet (10 Août) 1810, en présence des commissaires plénipotentiaires des Souverains respectifs, une de chaque côté de la petite rivière nommée Kuokimajokka, au point où elle prend sa source dans le lac Koltajärvi, descend cette rivière entre les montagnes Koltapahta et Paikasvaara, présentement Kuokimapahta, à travers le milieu du lac Kuokimajärvi jusqu'à son embouchure dans le lac Kilpisjärvi, au coin du nord-ouest appelé Kilpisjärven perä.

Lat.: du point septentrional du lac Kilpisjärvi: 69° 3' 20" obs. par Marelius.

Puis coupant en deux la lac Ylinen Kilpisjärvi laisse à l'ouest, ou du côté suédois, 9 îles et à l'est, ou du côté russe, 4 îles et, passant par le détroit, coupe en deux le lac Alanen Kilpisjärvi, en laissant à l'est 2 îles; passant de là le long du fleuve par la cataracte de Kilpisluspa et le lac Taatsajärvi dans le Kōnkämäjoki, à l'est de l'habitation suédoise Kummavuopio (Mukkavuopio), la ligne suit le chenal de ce fleuve à côté des îles russes Putaansaari ou Kōnkämänsaari et Aittasaari, entre la marque russe n:r 2, sur l'île Rajasaari, et les marques suédoises n:o 2 sur les îles Kielisaari et Kotasaari ou Kuolemansaari; puis passant à travers le milieu des lacs Kielijärvi, Mukkajärvi et Patalahti, où les îles Heinäsaari et Patasaari ou Patajormansaari restent du côté russe, elle laisse l'habitation suédoise Keinovuopio à l'ouest et le lac Peeraonkkavuopio à l'est: de là elle continue par la cataracte Peerakoski, dans laquelle une île reste du côté suédois, et par le lac Taukijärven suvanto, où une île revient à la Russie et une autre à la Suède ainsi que par deux petites cataractes et le lac Pousujärvi avec 4 îles du côté russe: puis suivant le fleuve à l'est de la rive, nommée Latinmaa, et l'ancien emplacement de la chapelle Raunula. elle passe par le lac Latalahti, la cataracte Karjalakoski et le lac Kivisuvanto ou Leveäsuvanto, ayant l'île Kivisuvantosaari du côté suédois; par les

* Les annexes, V. Sveriges och Norges Traktater, XIII (IV),

Recueil des Traités de la Suède etc. II.

cataractes Saarikoski, où deux îles échoient à la Russie, elle laisse à l'ouest l'habitation suédoise Wittangi et traverse le lac Kikijärven-suvanto, où une île revient à la Suède; à l'est du lac Wittangijärvi, entre la marque suédoise n:r 3 sur l'île Wittangisaari, et la marque russe n:r 3, sur la rive d'est du fleuve; par la cataracte Lammas-koski à l'est de deux petites îles immédiatement au dessous de la dite cataracte; par celle de Saukokoski, à l'est de l'île Alustansaari et à l'ouest de l'habitation finlandaise Iitto, elle laisse à l'ouest le lac Hangavuopio, avec deux petites îles à la Suède; à l'ouest de l'île Varpensaari ou Kenttäsaari par le lac Ainettivarpenjärvi et la cataracte, qui en dérive son nom, et à l'est d'une petite île au dessous de cette cataracte; à l'ouest des îles Muodkansuusaari (Qui se trouve vis-à-vis de l'habitation suédoise Naimakka), Wähäsaari et Nikolan-saari, dont les deux dernières sont aussi nommées Ylisetsaaret; à l'est de Isisaari ou Vuopionsaari et entre la marque russe n:r 4 sur la cap de Sillilahdenniemi, et la marque suédoise n:r 4 sur l'île Risandomansaari. Après avoir traversé le milieu du lac Naimakka-järvi et laissé du côté russe l'île Kalmansaari la ligne passe par les cataractes Naimakkaluspa et Autiniva ou Kaupunginniva, le lac Pättikösuvanto et la cataracte Pättikökurkio; à l'est de l'habitation suédoise Siikavuopio et de l'île Moskasaari dans le lac Siikavuopio, par le lac Kouttavuopio et la cataracte Rautukurkio, laissant à l'est les îles situées au nord et à l'ouest une petite, qui se trouve au sud; à l'est des îles Hotusaari et Addasaari; à l'ouest des habitations finlandaises Uusitalo et Saarenpää, dont la dernière sur l'île du même nom, et de l'île Harvissaari; se tirant à l'est entre la marque suédoise n:r 5 sur l'île de Koltimassaari ou Kenttäsaari et la marque russe n:r 5, sur celle de Harvissaari; de là au sud entre Kenttäsaari et les habitations de Päiväses. Laisant une île du côté russe la ligne va à travers le milieu du lac Kelottijärvi par la cataracte Kelottiluspa; à l'ouest de l'habitation finlandaise Ollila ou Kelottiluspan alusta; à l'est de l'île Järämäsaari, de l'habitation suédoise Maunu et des îles Vuortosaari ou Vähäsaari et Alasaari, qui se trouvent vis-à-vis les habitations finlandaises Vikkuri et Mannila; à l'ouest de l'île Vähäsaari et du ruisseau Vakkovalda; à l'est de la marque suédoise n:o 6 sur l'île Lammasaari près le ruisseau Ainetti-joki, jusqu'au confluent du Könkämä et du fleuve Lätäs Eno, suivant de ce point, où le fleuve Muonio prend son nom, le chenal de ce dernier à droite de l'habitation finlandaise Pappila, située près de l'ancien emplacement de l'église d'Enontekis.

Lat. de l'église d'Enontekis: 68° 30' 30" obs. par Schenmark.

Ensuite le long du dit fleuve par la cataracte Mannakoski, à l'ouest de la marque supplémentaire russe n:r 5 a sur l'île Manna-saari et de l'île Rappasaari; par les cataractes de Rappaskoski et Gunnarinkorva; à l'ouest des îles Pikkusaari, Jyppyräsaari, où est taillée la marque russe supplémentaire n:o 5 ab. et Koivusaari; à l'ouest de la marque russe n:o 6 sur l'île Putaansaari; à l'est de l'habitation Gunnari sur la rive suédoise et de la marque suédoise

n:o 7 sur l'île Ylisaari; à l'est de l'habitation suédoise Auskari, de la marque suédoise n:r 8 sur l'île Kotasaari; passant ensuite entre le village suédois Karesuando, où se trouve une église et les habitations finlandaises de Vuopionperä et Kotavuopio, elle va à l'est de l'île Alasaari par les cataractes Tolppaniva, Matinniva et Jatuninniva; à l'ouest de l'habitation finlandaise Jatunen; à l'est îles Kivisaari, Kaakkurinsaari et Lintuputaansaari et des marques suédoises n:o 9 et n:o 10 sur les îles Koskamansaari et Kotisaari ou Kuttasensaari, près de l'habitation Kuttanen sur la rive suédoise.

Lat.: Kuttanen: 68° 23' 15" par Marelius.

La ligne continue à l'ouest de l'habitation Kurkionniska sur la rive finlandaise et à l'est de la marque suédoise n:o 11 sur l'île Kuttasenkurkiosaari et des petites îles qui s'y trouvent; par la cataracte Ollisonkoski; à l'ouest de l'île Jalonkorvansaari, avec la marque supplémentaire russe n:o 6 a, et de deux petites îles immédiatement au dessous; par la cataracte Luongasniva; à l'est de l'habitation suédoise Vähäniva; par la cataracte Tapokoski; à l'est de la marque suédoise n:o 12 sur l'île Ungelosaari et à l'ouest du village Palojoensuu sur la rive finlandaise.

Lat.: Palojoensuu: 68° 17' 30" obs. par Hellant.

Puis à l'est de l'île Alasaari près le dit village et par les cataractes Pingisniva et Louhiniva; à l'ouest de la marque russe n:o 7 sur l'île Äijänjärämäsaari et par la cataracte Hirvaskoski; à l'ouest de la marque russe n:o 8 sur l'île Hirvassaari; à l'est des îles Niittysaari et Kojusaari, de l'habitation suédoise Saivomuotka; par la cataracte Kelokurkio; à l'est de la marque suédoise n:o 13 sur l'île Songasaari ou Palsarinsaari et à l'ouest de l'habitation finlandaise Songamuotka (vis-à-vis d'une habitation suédoise du même nom) et de l'île Niittysaari.

Quittant la Laponie d'Enontekis à la distance environ d'un demi quart de lieue suédoise ou 1¹/₄ verstes russes au sud de la dite habitation, où la dite frontière laponne passe au dessus d'une pointe du continent russe appelé Songaniemi, la ligne continue par la cataracte Myllykorva: à l'est de la marque suédoise n:o 14 sur l'île Alkkulansaari et des îles Likasaari (à présent nommée Hietasaari), Kulosaari et Äijänraukan Ajo ou Äijänraukansaari; à l'est de l'île nouvellement formée Liikasaari (ou Väyläsaari), où est érigée une borne supplémentaire suédoise n:o 14 a; à l'ouest des marques russes n:o 9 a (supplémentaire), n:o 9 et n:o 10 sur les îles Kojusaari ou Koivusaari, Isosaari et Esisaari; passant le village Kätkäsuvanto sur la rive finlandaise; à l'est des marques suédoises n:o 15 sur l'île Isosaari ou Välisaari au sud du dit village et n:o 16 sur l'île Alasaari encore plus au sud; par la cataracte Visantokoski; séparant les marques suédoises n:o 17, n:o 18 et n:o 19 sur les îles Kuusisaari, Isosaari et Koivusaari d'avec le village Öfre Muonioniska sur la rive finlandaise; à l'est de la marque suédoise n:o 20 sur l'île Vixinsaari; passant entre les marques russes n:o 11 a (supplémentaire) et n:o 11 sur l'île Rukomasaari et la marque suédoise n:o 21 sur

l'île Ojasensaari, vis-à-vis du village Nedre Muonioniska sur la rive finlandaise.

Lat.: Nedre Muonioniska: 67° 59' obs. par Hellant.

Puis elle se prolonge le long du fleuve à l'ouest de la marque russe n:o 12, sur l'île Saarikoskensaari; par la cataracte Äijänpaikka; à l'est de l'île Isosaari avec le village et l'église Muonion Alusta; à l'est de la marque suédoise n:o 22 sur le côté d'est de la dite île Isosaari; entre la marque russe n:o 13 sur l'île Laurukaisensaari près de l'embouchure de la rivière Kangasjoki et la marque suédoise n:o 23 sur l'île Vähäpuurosaari; à l'est de la marque suédoise n:o 24 sur l'île Kipparisaari et à l'ouest de la marque russe n:o 14 sur l'île Nivasaari (les dernières quatre îles sont situées vis-à-vis du dit village Muonion Alusta). Puis traversant les cataractes Lapinniva et Saarikoski, dans laquelle elle laisse à la Suède une petite île, la ligne passe devant l'embouchure de la rivière Parkajoki et l'habitation du même nom sur la rive suédoise; à l'ouest des marques russes n:o 15 sur l'île Naapanginsaari et n:o 16 sur l'île Kihlanginsaari et du village Kihlangi sur la rive finlandaise; à l'est de la marque suédoise n:o 25 sur l'île Isoaareansaari, au sud-ouest de laquelle se trouve une île suédoise Vähäsaari; à l'ouest de l'île Luntanginsaari; à l'est des marques suédoises n:o 26 sur l'île Väckäräsaari, au nord du village suédois Huuki, et n:o 27 sur l'île Ylinen Niittysaari vis-à-vis la marque russe n:o 17 sur l'île Yläsaari, où se trouvent le village et l'église Kolari.

Lat.: Village Kolari: 67° 23' 30" obs. par Marelius.

De là laissant à l'est les habitations de Joki-jalka elle passe à l'ouest de la marque russe n:o 18 sur l'île Lombolosaari; puis devant le village Kiexisvaara, situé sur la rive suédoise; à l'est de la marque suédoise n:o 28 sur l'île Ääversaari et de l'ancien emplacement du moulin à scie Uttu Muotka sur la rive suédoise immédiatement au dessous de l'embouchure du Muonio dans le Torneå.

Puis la ligne suit le chenal de ce dernier, laissant sur la rive suédoise les villages Kardis et Jarhois, devant lequel se trouve l'île Iso Jarhoissaari avec la marque suédoise n:o 29, coupant en deux le village de Pello situé sur les deux rives du fleuve.

Lat.: Village de Pello: 66° 48' obs. par Prosperin.

Puis le long du fleuve à l'est des marques suédoises n:o 30, sur l'île Kylänsaari, n:o 31 et n:o 32 sur les îles Leipiösaari et Haapaasaari; à l'ouest de la marque russe n:o 19 sur l'île Lampsaari et du village finlandais Mämmilä; à l'est du moulin à scie de Svansten, situé sur la rive suédoise, et de la marque suédoise n:o 33 sur l'île Muuraissaari près du dit moulin; à l'ouest de la marque russe n:o 20 sur l'île Matinhietä près de l'église et du village Turtula, tous les deux situés sur la rive finlandaise; à l'est des marques suédoises n:o 34 sur l'île de Paamasaari et n:o 35 sur celle de Nivasaari, coupant en deux le village de Tuoxängi, situé sur les deux rives du fleuve; à l'ouest des marques russes n:o 21 sur l'île de Kylänsaari, et n:o 22 sur celle de Maasaari près du dernier village; entre les

habitations Niska, situées sur les deux côtés du fleuve, et par la cataracte de Kattilakoski; à l'ouest des marques russes n:o 23 sur l'île Pahtasaari et n:o 24 sur l'île habitée Kauvosaari; devant les habitations de Siivola et Niva du côté russe; entre les marques russes n:o 25, n:o 25 a (supplémentaire) et n:o 26 sur les îles Kuusisaari, Torakanhieta et Marjosaari et la marque suédoise n:o 36 sur l'île Torakansaari; puis entre le village Kauliranta sur la rive finlandaise et les marques suédoises n:o 37 sur l'île Kärjösaari et n:o 38 sur celle de Palosaari, laissant l'île Ruotisaari du côté suédois, avec le village Kuivakangas; entre les marques russes n:o 27 sur l'île Käsänginsaari et n:o 27 a (supplémentaire) sur l'île Palohieta, près les habitations sur la rive finlandaise nommées Kuivakangas, et la marque suédoise n:o 39 sur l'île Haapakylänsaari au dessus du village Matarengi, laissant à l'ouest ce dernier avec l'église d'Öfver Torneå ainsi que les marques suédoises n:o 40 et n:o 41 sur les îles Vasikkasaari et Vähäsaari; à l'ouest de la marque russe n:o 28 sur l'île Tengeliösaari et du village Närki sur la rive finlandaise; entre le village suédois Ruskola et les marques russes n:o 29 sur l'île de Buhtinsaari, n:o 30 sur celle de Haapasaari et n:o 30 a sur l'île Räävinmaatuma; ensuite elle touche l'extrémité d'ouest de l'îlot Aittamaanhieta et, en coupant le village Alkula, placé sur les deux rives du fleuve, passe à l'ouest des marques russes n:o 31 sur l'île Karjosaari et n:o 31 a sur l'île Rovahieta. Touchant à peu près les extrémités méridionales des îles Rovahieta et Karjosaari, la ligne va à l'est de la marque suédoise n:o 42 sur l'île Kylänsaari; à l'ouest de la marque russe n:o 32 sur l'île Vartosaari, coupant le village Niemis situé sur les deux rives; à l'ouest des marques russes n:o 33 et n:o 34 sur les îles Puoskunsaaari et Tülkilansaari, coupant le village Armassaari situé sur les deux rives; à l'ouest des marques russes n:o 35 et n:o 36 sur les îles Nautapuodinsaari et Karisaari, et à l'est de la marque suédoise n:o 43 sur l'île Korvenhieta vis-à-vis des habitations appartenentes au village Koivukylä sur la rive suédoise; à l'ouest des marques russes n:o 37 sur l'île Selkäsaari, n:o 38 sur celle de Hietasaari, n:o 39 sur celle de Niittysaari, n:o 40 sur celle de Isohietasältingi, n:o 41 sur celle de Lammassaari, n:o 43 sur celle de Roomisaari, n:o 44 sur celle de Pappilanhietä, n:o 45 sur celle de Bockholmen, n:o 46 sur celle de Puittamaansaari, n:o 47 sur celle de Vasikkasaari, n:o 48 sur celle de Soumalaisensaari, n:o 49 sur celle de Apajasaari et n:o 50 sur celle de Pappilansältingisaari, laissant à l'ouest l'église de Hietaniemi et la marque suédoise n:o 44 sur la presqu'île Pitkähieta; ayant laissé à l'est l'île Kortetsaarukka elle passe entre les marques suédoises n:o 45 a au village Päckilä sur la rive suédoise. n:o 45 sur l'île de Päckilänlika et n:o 46 sur celle de Vitsaniemenhieta et les marques russes n:o 50 a sur l'île Puittamaansaari, n:o 51 sur l'île Rapakkosaari et n:o 42 sur celle de Rousunrapakkosaari, le village Helsingiby étant resté du côté russe et ceux de Päckilä et Vitsaniemi du côté suédois.

La ligne parcourt ensuite la cataracte Vuojentokoski, traverse la limite des paroisses d'Öfver- et de Neder Torneå, franchit la cataracte Matkakoski en coupant en deux le petit rocher d'Isokallio, dans lequel sont gravées une ligne indiquant la frontière et les lettres S et R, dont la première se trouvant à l'ouest de cette ligne désigne Suède et l'autre à l'est désigne Russie; ensuite elle passe à l'ouest de la marque russe n:o 52 sur l'île Selkäsaari immédiatement au dessous de la dernière cataracte, coupant en deux de village Korpi-kylä, situé sur les deux rives; puis à l'est de la marque suédoise n:o 47 sur la presqu'île Vuolikaisensaari, traversant les eaux de Karungi, communément appelées Karungi träsk; entre les marque russes n:o 53 sur l'île Pelttarinsaari, n:o 54 sur celle de Kojusaari, n:o 55 sur celle de Hoolinlika, n:o 56 sur celle de Mustasaari et les marques suédoises, n:o 48 sur la presqu'île Isomatala, n:o 49 sur l'île Kalliosaari et n:o 50 sur celle de Matosaari. Ayant laissé l'église de Carl Gustaf du côté suédois et l'église de Karungi du côté russe, la ligne coupe en deux le village de Karungi; partageant ensuite le village de Kukkola, elle passe à l'est des marques suédoises n:o 51 sur l'île de Fräkensaari et n:o 52 sur celle de Toivolansaari; par la cataracte Jylhä ou Kukkola coupant les villages d'Öfver et de Neder Wojakkala, situés sur les deux rives; à l'est de la marque suédoise n:o 53 sur l'île Revonsaari; à l'ouest des marques russes n:o 57 sur l'île Teppolansaari, n:o 58 sur celle d'Oravaisensaari, n:o 59 sur celle de Sumisaari et n:o 60 sur celle de Savisaari; à l'est de la marque suédoise n:o 54 sur l'île de Selkäsaari, à l'ouest des marques russes n:o 61 sur l'île Danskisaari et n:o 62 sur celle de Lammassaari séparant le village de Mattila, situé du côté suédois d'avec celui de Kiviranta sur la rive finlandaise; à l'est des marques suédoises n:o 55 sur l'île Tirrokaari, n:o 56 sur celle de Flurinsaari et n:o 57 sur celle de Tanonsaari, ces trois îles ainsi que celle de Flygarinsaari étant rangées du côté suédois immédiatement au nord de la presqu'île Svensarö, sur laquelle se trouve la ville de Torneå. A cet endroit la ligne quitte le chenal et se tournant à l'ouest et ensuite au sud elle continue par le petit ruisseau de Närä entre la marque suédoise n:o 58 (près l'habitation de Purra) et la marque russe n:o 63 au nord de la presqu'île Svensarö; elle suit le golfe Stadsviken, qui sépare la presqu'île Svensarö et la ville de Torneå d'avec la rive suédoise et la ville de Haparanda.

Lat.: ville de Torneå: 65° 50' 50" obs. par Celsing.

Long.: d:o est de Paris: 21° 52' 30" p. Prosperin.

Rejoignant ensuite le chenal du fleuve au sud de la ville de Torneå, la ligne continue entre le continent suédois et l'île Björkön, sur laquelle se trouve l'église de la paroisse finlandaise de Neder Torneå: à l'est des marques suédoises n:o 59 sur le cap de Virtakaari et n:o 60 sur l'île Selkäkaari; entre la marque suédoise n:o 61 sur l'îlot Leppikaari-grundet et la marque russe n:o 64 sur l'île Bockholmen: elle laisse à l'ouest l'île suédoise Tirro avec la marque n:o 62 et à l'est le port de Röyttähamn et les marques russes

n:o 65 sur le point de nord-ouest de l'île Sällön et n:o 66 sur l'île de Röyttäkaari dans le dit port; puis à l'est des marques suédoises n:o 63 sur l'île de Launikaari, n:o 64 sur celle de Riskilö, n:o 65 sur celle de Kataja; à l'ouest de l'île Inakaari avec la marque supplémentaire russe n:o 66 a; à l'est de la marque suédoise n:o 66 sur celle de Iso Knifskär; entre la marque russe n:o 67 sur l'île d'Östra Sarvenmaa, présentement nommée Linnanklupu, et la marque suédoise n:o 67 sur celle de Vestra Sarvenmaa, présentement Sarvenkataja; ces deux dernières îles étant les points déterminés le plus au sud de la partie septentrionale de la ligne de démarcation entre les deux états.

Suite de la description de la frontière à travers le golfe de Bothnie et la mer d'Åland.

Partant des deux marques de bornage sous les n:o 67 sur les îles d'Östra et de Vestra Sarvenmaa dans l'archipel de Torneå, la ligne de démarcation se prolonge à travers le milieu de la partie septentrionale du golfe Botnique communément appelé en suédois Bottenviken et de la partie connue sous le nom de Qvarken, où elle sépare l'île Holmö d'avec l'archipel de Björkö ainsi que la marque suédoise n:o 68, placée sur l'île du phare de Gadd (Gaddbåk), située à la distance d'un mile et trois quarts (mesure allemande) de la dite île Holmö d'avec la marque russe n:o 68 sur l'une des îles appelées Valsörrar, continuant ensuite à travers le milieu de la partie méridionale du dit golfe, qui porte ici communément le nom de Bottenhafvet; puis à travers le milieu de la mer d'Åland, où elle coupe en deux le rocher nommé Märket, situé environ deux miles allemandes à nord-ouest de Signilsskär, passant ensuite entre la marque suédoise n:o 69 sur l'île nommée Måsesten et la marque russe n:o 69 sur celle de Signilsskär, et entre la marque russe n:o 70 sur l'île du phare de Lågskär et la marque suédoise n:o 70 sur l'île du phare de Söderarm, ces deux marques étant les points les plus méridionaux de la ligne de démarcation, qui se perd ensuite dans la mer Baltique.

J. O. B. Stecksén.

K. S. Husberg.

St. Rylke.

And. Joh. Malmgren.

1.4 Vuoden 1821 tilusvaihto
1821 års ägoutbyte

N:o 164.

Convention concernant l'échange des propriétés particulières situées des deux côtés de la frontière et sur la compétence des tribunaux en matière criminelle. Torneå le 17 janvier 1821.

Au nom de la Très Sainte et Indivisible Trinité!

Sa Majesté le Roi de Suède et de Norvège et Sa Majesté l'Empereur de toutes les Russies, ayant fixé et déterminé, par le Traité de Frédéricshamn du 17 septembre 1809, ainsi que par l'Acte de démarcation du 20 novembre 1810, les limites entre leurs Etats respectifs, Leurs Majestés, animées d'une égale sollicitude pour le bien-être de leurs fidèles sujets, ont voulu fixer et établir les principes d'après lesquels les propriétés en bienfonds de chaque particulier, des deux côtés de la frontière, doivent être échangées réciproquement, afin d'écartier ainsi les causes de mésintelligence qui peuvent résulter du mélange des propriétés; ayant en même temps jugé nécessaire, de déterminer d'une manière plus précise, à quel Tribunal doivent ressortir les causes criminelles, entre les habitans des deux frontières.

A cet effet, Leurs dites Majestés ont nommé pour leurs Commissaires plénipotentiaires, savoir:

lesquels, après avoir échangé leurs pleins pouvoirs, trouvés en bonne et due forme, sont convenus des articles suivans:

Art. 7. La délimitation passant en effet au nord de l'île de Flugarin-Saari, et laissant cette île à sa gauche, quoique la description topographique, citée dans l'art 6 de l'Acte de démarcation du 20 novembre 1810, range par erreur cette île au nord de la délimitation, il est convenu, que cette dite île, étant située sur le territoire Russe, sera comprise dans la même cathégorie, que la presqu'île de Swensarön, dont d'ailleurs, elle forme actuellement la partie septentrionale.

Art. 8.* Pour ce qui concerne le mode de procédure criminelle des deux côtés de la frontière, les Hautes Parties Contractantes sont convenues :

Tout délit plus ou moins grave, commis par les sujets de l'une des deux puissances, sur le territoire de l'autre puissance, doit, lorsque le coupable est saisi dans ce dernier pays, être jugé et puni, selon les lois et par les tribunaux du pays, où a été commis le délit.

Lorsqu'un sujet de l'une des deux puissances, commet sur le territoire de l'autre puissance, dans l'une des paroisses limitrophes entre la Suède et la Russie, un des délits, mentionnés dans l'art 7 de l'Acte de démarcation du 20 novembre 1810, tels que: meurtres, incendies, brigandages ou vols, et qu'ensuite le coupable se réfugie dans son propre pays; la partie lésée, ou l'accusateur public, pourra s'adresser au Gouverneur de la province, où s'est commis le crime, pour en obtenir la poursuite légale, et purlors cette Autorité, après avoir recueilli des éclaircissemens sur l'existence du crime, doit demander l'instruction de la cause, par voie de correspondance avec le Gouverneur de la province, à laquelle appartient le prévenu.

Ce dernier Gouverneur de province devra alors prendre des dispositions, non seulement pour que l'instruction de l'affaire soit dévolue au Tribunal, qui dans la patrie de l'accusé se trouve le plus proche de l'endroit où s'est commis le crime; mais aussi que le dit accusé compareisse au Tribunal; devant en outre donner avis du jour désigné pour l'information, au Gouverneur de province, qui en a fait la demande, lequel en instruira la partie intéressée ou l'accusateur.

Le lésé et l'accusateur seront tenus de comparaitre au jour et lieu fixés pour l'information, munis des témoins ou autres preuves qu'on pourra produire, et pour la comparution de ceux des témoins, qui ne séjournent pas dans l'enceinte du pays, où l'information a lieu, ils pourront requérir l'entremise du Gouverneur de province du pays, dans lequel les individus en question sont domiciliés.

Le Tribunal auquel la cause aura été ainsi dévolue, devra, tant à l'égard des informations, que pour ce qui concerne la détermination de la peine, procéder selon les lois en vigueur dans le pays.

S'il se commet des délits moins graves sur la frontière de la Suède et de la Russie, par un sujet de l'une des deux puissances, sur le territoire de l'autre puissance, et que le coupable soit retourné dans son pays; celui qui a été prejudicié, pourra lui-même, ou par mandataire, s'adresser immédiatement au Juge le plus proche de la frontière du pays, auquel appartient le délinquant, et poursuivra contre lui ses prétentions, selon les lois de ce dernier pays, dans lequel, il lui sera accordé toute aide et assistance légale.

Art. 9. Les ratifications de la présente Convention, seront échangées, dans l'espace de quatre mois, ou plutôt si faire se peut; et dans l'endroit que les Hautes Parties Contractantes désigneront.

En foi de quoi les susdits Commissaires plénipotentiaires, en vertu, de leurs pleins pouvoirs respectifs, ont signé la présente Convention, et y ont apposé le cachet de leurs armes. Fait à Torneå le 17 janvier, l'an de Grâce Mil huit Cent vingt un.

* V. Déclaration du 1er juin (20 mai) 1870

Gust. Peyron.

Herman Wärnhjelm.

**1.5 Noottienvaihto 1907 koskien vuoden 1901 pöytäkirjan hyväksymistä
Notväxling 1907 gällande godkännande av 1901 års protokoll**

1907.

Notes ministérielles concernant l'approbation du Protocole du 28(15) août 1901 au sujet de la frontière. St. Pétersbourg les 3 juillet et 30 octobre 1907.

a.

Le Ministre de Suède à St. Pétersbourg au Ministre des Affaires étrangères de Russie.

St. Pétersbourg, le 3 Juillet/20 Juin 1907.

Monsieur le Ministre,

En me référant à la lettre du Ministère Impérial des Affaires Etrangères, en date du 12 janvier 1905/30 décembre 1904, j'ai l'honneur d'ordre de mon Gouvernement, de porter à la connaissance de Votre Excellence que le Gouvernement du Roi a décidé d'approuver un protocole, signé le 28/15 août 1901, à Lyngseidet, par les commissaires suédois et russe et concernant l'érection de nouvelles bornes-frontière sur le ruisseau de Radjajok, entre les lacs de Kolta-javre et de Kuokima-javre ainsi que deux plans joints à ce protocole, dressés le même jour, à l'échelle de 1: 8400 et de 1: 840, et signé par les dits commissaires, comme indiquant la vraie frontière suédo-russe entre les deux lacs susmentionnés.

En même temps j'ai l'honneur de m'adresser à l'obligeant intermédiaire de Votre Excellence afin de constater si ce protocole et ces deux plans sont également reconnus par le Gouvernement Impérial comme indiquant la vraie frontière suédo-russe.

Je saisis etc.

Edv. Brändström.

b.

Le Ministère des Affaires étrangères de Russie au Ministre de Suède à St. Pétersbourg.

St. Pétersbourg, le 30/17 octobre 1907.

Monsieur le Ministre.

Par la note, en date du 20 Juin a. c. Vous avez bien voulu porter à la connaissance du Ministère Impérial des Affaires Etrangères que le Gouvernement du Roi a décidé d'approuver le protocole, signé le 15/28 Août 1901 à Lyngseidet par les commissaires suédois et russe et concernant l'érection de nouvelles bornes-frontière sur le ruisseau de Radjajok, entre les lacs de Kolta-javre et Kuokima-javre, ainsi que deux plans joints à ce protocole, dressés le même jour à l'échelle

1907.

de 1:8400 et de 1:840 et signés par les dits commissaires, comme indiquant la vraie frontière suédo-russe entre les deux lacs susmentionnés.

En même temps Vous avez exprimé le désir de connaître si le protocole et ces deux plans sont également reconnus par le Gouvernement Impérial comme indiquant la vraie frontière suédo-russe.

En réponse à la note précitée j'ai l'honneur de porter aujourd'hui à Votre connaissance que mon Gouvernement, de son côté, approuve le protocole signé à Lyngseidet le 15/28 Août 1901 ainsi que les deux plans en question à l'échelle 1:8400 et de 1:840.

Recevez, etc.

Goubastoff.

Protocole concernant l'érection de nouvelles bornes-frontière sur le ruisseau de Radjajok entre les lacs de Koltajavre et de Kuokimajavre.

Les soussignés commissaires de la Suède et de la Russie savoir:

conformément à la mission qui leur a été confiée par leurs Gouvernements respectifs, se sont réunis le 13 août/31 juillet 1901 en vue de l'érection de nouvelles bornes-frontière, entre le Royaume de Suède et l'Empire de Russie (dans les limites du Grand Duché de Finlande), sur le ruisseau de Radjajok unissant les deux lacs de Koltajavre et de Kuokimajavre et ont échangé leurs pleins-pouvoirs trouvés en bonne et due forme.

Selon la teneur du traité de paix conclu à Fredricshamn de 17/5 septembre 1809 la ligne de démarcation entre le Royaume de Suède et l'Empire de Russie doit, à partir du territoire du Royaume de Norvège, suivre le ruisseau de Radjajok du point où il prend source dans le lac de Koltajavre, mais ce ruisseau d'après les renseignements de nouvelle date, étant presque entièrement desséché — accident qui pourrait faire interpréter à tort la description actuelle de la frontière suéco-russe en la supposant le long d'un autre cours d'eau parallèle, qui réunit également les lacs de Koltajavre et de Kuokimajavre mais se trouve au nord-est de la colonne norvégienne-russe N:o 294 — les deux Hautes Cours de la Suède et de la Russie ont convenu de faire ériger au bord du dit ruisseau Radjajok des nouveaux signes de démarcation.

Arrivés à l'emplacement des travaux projetés les commissaires procédèrent premièrement à l'inspection de l'état actuel du ruisseau de Radjajok. Il a été constaté à cette occasion que le dit cours d'eau, quoique desséché jusqu'à un certain point, ne peut encore à l'époque actuelle mettre en doute la direction de la ligne-frontière, vu que le courant principal est distinctement visible et qu'il ne peut y avoir aucune difficulté à déterminer la direction du chenal dans ses moindres courbes.

Constatation faite de la direction de la frontière, les commissaires procédèrent conformément à la décision de leurs Gouvernements respectifs à la détermination de l'emplacement de la borne frontière principale, projetée à l'embouchure du ruisseau de Radjajok dans le lac de Kuokimajavre. L'examen de cette embouchure déterminait la commission à choisir pour base de la dite colonne une grande pierre monolithe, à trois mètres environ de l'embouchure, formant flot au milieu du chenal du ruisseau, vu que la rive septentrionale du Radjajok ne présentait pas toutes les garanties désirables pour la stabilité de la colonne.

Ce point déterminé la commission jugea nécessaire de marquer par une autre colonne les sources du ruisseau, vu que ses bords, marécageux à cet endroit, sont enclins à s'effacer. La base en a été déterminée sur une petite pointe rocheuse de la rive suédoise du Radjajok à cinq mètres environ de l'extrémité méridionale du lac de Koltajavre.

1921.

Entre ces deux colonnes la commission a trouvé utile d'ériger une troisième, choisissant pour son emplacement une pointe du rivage russe, entre un élargissement en forme de petit lac de la partie septentrionale du Radjajok et une delta de sa partie méridionale. Le centre de la base de cette dernière colonne s'est trouvé en ligne droite à soixante sept mètres de la borne d'amont à quatre-vingt-deux de celle de l'embouchure.

Les bases ainsi déterminées la commission y fit construire trois colonnes en pierres, d'un mètre de hauteur sur autant de diamètre environ, aux sommets cimentés, surmontées de pierres taillées parallèles au courant principal du Radjajok.

La colonne située aux sources du ruisseau porte sur sa pierre culminante les inscriptions: du côté suédois »O. II 1901«, du côté russe »N. II 1901«, et le »N:o 1« sur les deux faces, vu que la numération des nouvelles bornes-frontière devait commencer du lac Koltajavre.

Les inscriptions des pierres culminantes des deux autres colonnes sont identiques à celle de la première à l'exception du numéro qui est: pour la colonne-médiane »1 a«, pour celle de l'embouchure »1 b«.

Ces travaux terminés la commission fit déblayer autant que possible le chenal du Radjajok, particulièrement près de la colonne N:o 1 et dans la delta de la partie méridionale du ruisseau.

En même temps le topographe de la commission a procédé au dressage d'un plan détaillé du ruisseau de Radjajok avec les nouvelles colonnes aussi bien que de ses environs à l'échelle de 1:840 avec indication de la frontière suéco-russe éclaircie par les travaux des commissaires.

Ci-joints:

1. Plan du ruisseau de Radjajok et ses environs après l'exécution des travaux de la commission mixte de 1901. Echelle 1:840.
2. Plan des environs des colonnes de Koltajavre et de Radjajok. Echelle 1:8400

En foi de quoi les commissaires ont fait de part et d'autre un exemplaire de ce protocole et des dits plans d'ensemble tous semblables, revêtus de leurs signatures et y ont apposés leurs sceaux.

Fait à Lyngseidet le 28/15 août l'an de grâce Mil-neuf-cents-un.

Commissaire Royal Suédois.

E. Melander.

Commissaire Impérial Russe.

E. Popoff.

1.6 Vuoden 1936 sopimus rajankäyntien väliajasta 1936 års överenskommelse om intervall mellan översyner

AVSKRIFT

Utdrag ur kungligt brev 1936 med anledning av
regeringsbeslut om godkännande av 1926-27 års
gränsöversyn och om intervall mellan gräns-
översyner

(JUSTITIEDEPARTEMENTET) (till lotsstyrelsen)

- - - - -

Efter det under åren 1926 och 1927 riksgränsen
mellan Sverige och Finland blivit uppgången och
undersökt av en därtill utsedd svensk-finsk gräns-
kommission, hava kommissionens svenska ledamöter
med skrivelser den 20 juni 1927 och den 30 maj
1928 till Kungl Maj:t överlämnat förrättnings-
akten, innehållande, bland annat, gränskommissio-
nens förslag till riksgränsens bestämning, utmär-
kande och framtida underhåll.

Av dessa handlingar inhämtas, bland annat, att be-
träffande det framtida underhållet av gränsmärke-
ringarna å den del av gränsen, som under ovannämnda
år varit föremål för undersökning, gränskommissio-
nen enats om följande förslag:

"Eftersyn av riksgränsen mellan Sverige och Finland,
från Norges gräns till öppen sjö i Bottenviken, före-
tages av båda rikena gemensamt vart tjugofemte år
med början år 1951. Dylig eftersyn avser fullständig
undersökning av gränsens sträckning samt underhåll
av samtliga gränsmarkeringar med undantag av riksrös,
som endast angivna tillhörighet (nationalitetsrös).
Underhållsåtgärder beträffande sistnämnda rös äger
vardera riket för sig vidtaga; dock skola frågor om
tillkomst eller slopande av nationalitetsrös avgöras
gemensamt vid ordinarie eftersyn. Intill eftersynen
år 1951 ombesörjes å gränssträckan från Svensaröns
nordspets, räknat från och med gränsmärket Aa, till
öppen sjö i Bottenviken, reparation och underhåll av mål-

ningen, röjning av buskar och träd samt annan nödig tillsyn beträffande gränsmarkeringar på så sätt, att vartdera riket i mån av behov anordnar och bekostar sagda underhåll och tillsyn beträffande de på dess sida av riksgränsen belägna gränsmarkeringar, och att de på själva gränslinjen belägna fasta markeringarna riksröset nr 57a/63a, pålgrupperna an, ao, aq och aq-ar 1, de på järnvägsbron Haparanda - Pirkkiö anbragta fyra märkena ävensom riksröset nr 62/65 komma på Sveriges, samt gränsmärket Aa, riksröset nr 56b/62a, pålgrupperna ac, ad, ae och am, stenpelaren ap ävensom riksröset nr 65a/66a och 65b/66b på Finlands del. Nu sagda underhåll och tillsyn skall utföras så, att de gränsmarkeringar, vilka anbragts för att göra gränsens sträckning iakttagbar, motsvara avsett ändamål. I händelse gränsmarkering skulle helt bortföras från sin plats, delgiver det rike, vilket underhållet enligt ovan åligger, det andra riket underrättelse härom, och sker återställelsen under kontroll av befullmäktigade ombud från båda rikena. Beträffande utläggning och intagning samt underhåll av gränsprickar å gränspunkterna III och IV i Nedertorneå sockens skärgård gäller särskild överenskommelse."

Genom beslut den 14 juni 1928 har Kungl Maj:t godkänt gränskommissionens förslag rörande riksgränsens bestämmande och utmärkande samt underhållet av förekommande gränsmarkeringar; och har finska regeringen enligt not den 15 april 1929 även godkänt samma förslag utom ifråga om gränsen vid Närä bro mellan Haparanda och Torneå.

- - - - -

Den svenska och den finska regeringen hava sedermera godkänt kommissionens förslag angående riksgränsens bestämning även i de delar, som förut ej godkänts

eller beträffande brytningspunkterna ag, ah, ai,
ak och al norr om vägbron över Närä bäck samt an-
bringande av avståndssiffror å det svenska riks-
röset nr 58 och det finska riksröset nr 63.

- - - - -

Stockholms slott den 20 november 1936

GUSTAF

/K G Westman

1.7 Noottienvaihto 1936 koskien 1925-26 rajankäynnin hyväksymistä Notväxling 1936 med godkännande av 1925-25 översyn

Ministeriella noter rörande den svensk-finska riks-
gränsen. Stockholm den 13 juni 1936.

a Sveriges minister för utrikesärendena till Finlands
ambassadör i Stockholm.

Stockholm den 13 juni 1936.

Herr Envoyé,

Sedan genom en gemensam svensk-finsk kommission under åren 1926 och 1927 undersökning verkställdes av gränsen mellan Sverige och Finland från det vid gränsen mot Norge belägna riksröset nr 1 till och med Nedertorneå sockens skärgård samt resultatet av den av kommissionen sålunda verkställda undersökningen av svenska och finska regeringarna godkänts med undantag såvitt angår sträckan mellan den genom riksröset nr 57a/63a utmärkta gränspunkten af och landsvägsbron över bäcken Näran, vilken gränssträcka undantagits från det av finska regeringen lämnade godkännandet, hava befullmäktigade ombud för svenska och finska regeringarna enligt protokoll den 29 maj 1936, efter verkställd granskning av gränskommissionens protokoll och övriga till ärendet hörande handlingar, enats om att föreslå sina regeringar att godkänna resultatet av den av gränskommissionen företagna undersökningen i den del detta sålunda ej från ömse sidor redan godkänts.

Enligt uppdrag har jag äran meddela, att svenska regeringen för sin del godkänt, vad nämnda ombud i protokollet den 29 maj 1936 föreslagit.

Mottag, Herr Envoyé, försäkran om min utmärkta högaktning.

Rickard Sandler.

Herr Dr Erich,
Finlands Envoyé Extraordinaire och Ministre Plenipotentiaire,
etc. etc. etc.

b Finlands ambassadör i Stockholm till Sveriges minister
för utrikesärendena.

Stockholm den 13 juni 1936.

Herr Minister,

Sedan genom en gemensam finsk-svensk kommission under åren 1926 och 1927 undersökning verkställets av gränsen mellan Finland och Sverige från det vid gränsen mot Norge belägna riksröset nr 1 till och med Nedertorneå sockens skärgård samt resultatet av den av kommissionen sålunda verkställda undersökningen av finska och svenska regeringarna godkänts med undantag såvitt angår sträckan mellan den genom riksröset nr 57a/63a utmärkta gränspunkten af och landsvägsbron över bäcken Näran, vilken gränssträcka undantagits från det av finska regeringen lämnade godkännandet, hava befullmäktigade ombud för finska och svenska regeringarna enligt protokoll den 29 maj 1936, efter verkställd granskning av gränskommissionens protokoll och övriga till ärendet hörande handlingar, enats om att föreslå sina regeringar att godkänna resultatet av den av gränskommissionen företagna undersökningen i den del detta sålunda ej från ömse sidor redan godkänts.

Enligt uppdrag har jag äran meddela, att finska regeringen för sin del godkänt vad nämnda ombud i protokollet den 29 maj 1936 föreslagit.

Mottag, Herr Minister, försäkran om min utmärkta högaktning.

R. Erich.

Hans Excellens Herr Sandler
Minister för Utrikesärendena
etc. etc. etc.
Stockholm

1.8 Noottienvaihto 1939 koskien 1925-26 rajankäynnin hyväksymistä Notväxling 1939 med godkännande av 1925-25 översyn

Ministeriella noter rörande den svensk-finska riks-
gränsen, Stockholm den 17 februari/26 april 1939.

a Sveriges utrikesdepartement till Finlands Beskickning
i Stockholm.

Åberopande tidigare notväxling, senast beskickningens
verbalnote den 25 februari 1937, rörande utseende av om-
bud för vidtagande av åtgärder till utmärkande av viss del
av gränsen mellan Sverige och Finland m.m., har Kungl. Ut-
rikesdepartementet, i enlighet med Kungl. Maj:ts den 27 näst-
lidne januari på sätt framgår av bilagda text fattade beslut,
./. äran dels meddela, att svenska regeringen godkänt den av
svenska och finska ombuden verkställda markeringen av utmärk-
ningen av ifrågavarande del av riksgränsen samt det av dem
uppgjorda förslaget till fördelning av det framtida under-
hållet av gränsmärkena och kostnaderna därför, dels anhålla
om meddelande, huruvida Finlands Regering å sin sida god-
känner berörda markering och utmärkning samt förslaget om
framtida underhållet och kostnaderna därför.

Kungl. Utrikesdepartementet har äran hemställa, att ovan-
stående måtte bringas till Finlands Regerings kännedom och
få tillika anhålla, att få emotse meddelande om Finlands
Regerings beslut.

Stockholm den 17 februari 1939

Till Finlands Beskickning
Stockholm

b Finlands ambassadör i Stockholm till Sveriges minister
för utrikesärendena.

Stockholm den 26 april 1939.

Herr Minister,

Åberopande Kungl. Utrikesdepartementets note av den 17 februari 1939 angående markering av utmärkningen av en del av riksgränsen, vilken verkställdes av finska och svenska ombuden och vilken, liksom det av dessa ombud uppgjorda förslaget till fördelning av det framtida underhållet av gränsmärkena och kostnaderna därför, godkänts av Kungl. Svenska Regeringen, har jag härmed äran meddela Eders Excellens, att Republikens President vid föredragning den 21 innevarande april månad godkänt ifrågavarande markering av utmärkningen av riksgränsen vid Torneå stad samt det av de finska och svenska ombudsmännen uppgjorda förslaget till fördelning mellan Finland och Sverige av det framtida underhållet av gränsmärkena och kostnaderna därför.

Mottag, Herr Minister, försäkran om min utmärkta högaktning.

J. K. Paasikivi.

Hans Excellens Herr Sandler
Minister för Utrikesärendena
etc. etc. etc.
Stockholm.

1.9 Noottienvaihto 1961 vuoden 1956 rajankäynnin hyväksymisestä

Suomen ja Ruotsin välisen valtakunnanrajan vuosina 1956-1957 toimitetun tarkastuksen hyväksymisestä tehty sopimus

NOOTTIENVAIHTO 1.

Ruotsin Helsingissä oleva suurlähettiläs Suomen ulkoasiainministerille.

Helsingissä 18 päivänä helmikuuta 1961.

Herra Ministeri,

Saamieni ohjeiden mukaisesti minulla on kunnia saattaa Teidän Ylhäisyytenne tietoon, että Ruotsin hallitus on puolestaan hyväksynyt vuonna 1956 toimeenpannun Ruotsin ja Suomen välisen valtakunnanrajan tarkastuksen siten kuin siitä tehdään selkoa asianomaisten Ruotsin ja Suomen rajavaltuuskuntien laatimissa asiakirjoissa. Ruotsin hallitus on lisäksi hyväksynyt valtuuskuntien esittämät ehdotukset siitä, että riippumatta rajajokien syväväylän vastaisista asteittaisista muutoksista on valtakunnanraja säilytettävä muuttumattomana siten kuin raja-asiakirjoista ilmenee, kunnes uudessa täydellisessä tai osittaisessa rajankäynnissä muutoin sovitaan, sekä siitä, että rajamerkkien hoidosta ym. ovat voimassa ne yleiset määräykset, jotka sisältyvät rajantarkastuksesta annetun selostuksen IV luvun 2 kohtaan.

Minulla on kunnia esittää, että tätä kirjelmää ja sitä vastausta, jonka tulette siihen antamaan, on pidettävä Ruotsin ja Suomen hallitusten välillä asiasta tehtynä sopimuksena. Vastaanottakaa, Herra Ministeri, suurimman kunnioitukseni vakuutus.

NOOTTIENVAIHTO 2.

Suomen ulkoasiainministeri Ruotsin Helsingissä olevalle suurlähettiläälle.

Helsingissä 18 päivänä helmikuuta 1961.

Herra Suurlähettiläs,

Minulla on kunnia tunnustaa vastaanottaneeni tänä päivänä päivätyn kirjelmännen, joka on näin kuuluva:

"-----
-----"

Vastauksena tähän minulla on kunnia ilmoittaa, että Suomen hallitus puolestaan on hyväksynyt tämän ehdotuksen ja että Teidän kirjelmännen ja tätä vastausta on pidettävä Suomen ja Ruotsin hallitusten välillä asiasta tehtynä sopimuksena.

Vastaanottakaa jne.

1.10 Noottienvaihto 1985 vuoden 1981 rajankäynnin hyväksymisestä

Suomen ja Ruotsin välisen valtakunnanrajan vuoden 1981 rajankäynnin osittaisesta vahvistamisesta tehty sopimus

NOOTTIENVAIHTO 1.

Ruotsin Helsingissä oleva suurlähettiläs Suomen ulkoasiainministerille

Helsingissä 14 päivänä kesäkuuta 1985

Herra Ministeri,

Minulla on täten kunnia saattaa Teidän Ylhäisyytenne tietoon, että Ruotsin Valtiopäivät on puolestaan hyväksynyt Ruotsin ja Suomen välisen valtakunnanrajan vuoden 1981 rajankäynnin, siten kuin siitä tehdään selkoa asianomaisten Ruotsin ja Suomen rajankäyntivaltuuskuntien laatimissa asiakirjoissa, kuitenkin lukuun ottamatta aluetta Vähänärän kosken kohdalla Ylitornion kunnassa.

Hyväksymättä jätetty rajan osa rajoittuu pohjoisessa voimassaolevan valtakunnanrajan ja 65°56'00" pohjoista leveyttä leikkauskohtaan ja etelässä voimassaolevan valtakunnanrajan ja 65°55'28" pohjoista leveyttä leikkauskohtaan. Leveyspiiriarviot ovat suomalaisen järjestelmän mukaisia. Ruotsalaisen järjestelmän mukaan vastaavat arvot ovat 65°56'05,8" ja 65°55'33,8" pohjoista leveyttä.

Ruotsin hallitus ehdottaa, että valtakunnanrajan kulku määrätään rajankäyntivaltuuskuntien vuoden 1981 rajankäynnin tuloksena yhteisesti esittämän ehdotuksen mukaisesti, kuitenkin lukuun ottamatta edellä mainittua rajan osaa Vähänärän kosken kohdalla, olemaan voimassa 1 päivästä elokuuta 1985 lukien.

Vähänärän kosken kohdalla olevan rajaosuuden osalta Ruotsin hallitus ehdottaa, että toimeenpannaan uusi rajankäynti ja syväväylän sijainti määrätään. Syväväylän määrittämisessä ovat voimassa samat rajan määäämisperiaatteet kuin vuoden 1981 rajankäynnissä. Ruotsin ja Suomen rajankäyntivaltuuskunnat käyvät yhdessä rajan niin pian kuin mahdollista vuoden 1985 aikana. Kumpikin valtio vahvistaa ohjeet rajankäyntivaltuuskunnilleen.

Minulla on kunnia esittää, että tätä kirjelmää sekä Teidän vastaustanne siihen yhdessä pidetään Ruotsin ja Suomen hallitusten välillä asiasta tehtynä sopimuksena.

Vastaanottakaa, Herra Ministeri, korkeimman kunnioitukseni vakuutus.

NOOTTIENVAIHTO 2.**Suomen ulkoasiainministeri Ruotsin Helsingissä olevalle suurlähettiläälle**

Helsingissä 14 päivänä kesäkuuta 1985

Herra Suurlähettiläs,

Minulla on kunnia tunnustaa vastaanottaneeni tänään päivätty seuraavan sisältöinen kirjelmäni:

(Ruotsin edellä olevan nootin teksti)

Vastauksena tähän minulla on kunnia ilmoittaa, että Suomen hallitus omalta osaltaan on hyväksynyt kirjelmässä esitetyt ehdotukset, ja vahvistaa, että Teidän kirjelmäanne ja tätä vastausta yhdessä pidetään Ruotsin ja Suomen hallitusten välisenä sopimuksena asiasta.

Vastaanottakaa, Herra Suurlähettiläs, korkeimman kunnioitukseni vakuutus.

1.11 Noottienvaihto 1986 vuoden 1985 Vähänärän rajankäynnin hyväksymisestä

Suomen ja Ruotsin välisen valtakunnanrajan vuonna 1985 Vähänärän kohdalla suoritettussa rajankäynnissä todetun rajalinjan muutoksesta tehty sopimus

NOOTTIENVAIHTO 1.

Suomen Tukholmassa oleva suurlähettiläs Ruotsin ulkoasiainministerille

Tukholmassa 19 päivänä kesäkuuta 1986

Herra Ministeri,

Minulla on täten kunnia saattaa Teidän Ylhäisyytenne tietoon, että Suomen eduskunta on omalta osaltaan hyväksynyt Suomen ja Ruotsin välisen valtakunnanrajan vuoden 1985 rajankäynnin Vähänärän kohdalla, siten kuin siitä tehdään selkoa asianomaisten Suomen ja Ruotsin rajankäyntivaltuuskuntien laatimissa asiakirjoissa.

Rajankäyntiin kuuluva rajan osa, joka jätettiin hyväksymättä vahvistettaessa vuoden 1981 rajankäynti, rajoittuu pohjoisessa voimassaolevan valtakunnanrajan ja 65°56'00" pohjoista leveyttä leikkauskohtaan ja etelässä voimassaolevan valtakunnanrajan ja 65°55'28" pohjoista leveyttä leikkauskohtaan. Leveyspiiriarviot ovat suomalaisen järjestelmän mukaisia. Ruotsalaisen järjestelmän mukaan vastaavat arvot ovat 65°56'05,8" ja 65°55'33,8" pohjoista leveyttä.

Suomen hallitus ehdottaa, että valtakunnanrajan kulku rajan mainitun osan kohdalla määrätään rajankäyntivaltuuskuntien vuoden 1985 rajankäynnin tuloksena yhteisesti esittämän ehdotuksen mukaisesti olemaan voimassa 1 päivästä syyskuuta 1986 lukien.

Minulla on kunnia esittää, että tämä kirjelmä ja Teidän vastauksenne siihen yhdessä muodostavat Suomen ja Ruotsin hallitusten välisen sopimuksen asiasta.

Vastaanottakaa, Herra Ministeri, korkeimman kunnioitukseni vakuutus.

NOOTTIENVAIHTO 2.

Ruotsin ulkoasiainministeri Suomen Tukholmassa olevalle suurlähettiläelle

Tukholmassa 19 päivänä kesäkuuta 1986

Herra Suurlähettiläs,

Minulla on kunnia tunnustaa vastaanottaneeni tänään päivätty kirjelmäni, joka kuuluu seuraavasti:

(Suomen edellä olevan nootin teksti)

Vastauksena tähän minulla on kunnia ilmoittaa, että Ruotsin hallitus omalta osaltaan on hyväksynyt kirjelmässä esitetyt ehdotukset, ja vahvistaa, että Teidän kirjelmäni ja tämä vastaus muodostavat Ruotsin ja Suomen välisen sopimuksen asiasta.

Vastaanottakaa, Herra Suurlähettiläs, korkeimman kunnioitukseni vakuutus.

**2. AIKAISEMMAT RAJANKÄYNNIT –
YLEISKATSAUS JA YHTEENVETO**

2.1 Aika 1809-1917

Venäjän ja Ruotsin välisessä Haminan rauhansopimuksen V artiklassa on vain yleispiirteinen kuvaus silloin syntyneestä uudesta valtakunnanrajasta. Tämän artiklan perusteella suoritettiin rajan tarkempi määrittäminen ja merkintä jo vuonna 1810. Koska sovittu raja muodostui kaarevista linjoista rajavesistössä, ei sen sijaintia voitu merkitä maastoon, vaan raja merkittiin kansallisuuspyykeillä, jotka osoittivat vain sen maan, johon saaret ja rannat kuuluivat. Suurin osa näistä pyykeistä pystytettiin rajajokien varsille ja Tornion - Haaparannan saaristoon sekä muutamia harvoja myös Merenkurkun ja Ahvenanmeren saarille.

Vuoden 1810 rajanmäärittämisessä laadittiin rajankuvaus, joka - vaikka sitä on sittemmin täydennetty ja eräin paikoin korvattu myöhemmillä kuvauksilla ja sopimuksilla - siitä lähtien on ollut perustana eri rajankäynneille. Liittyen rajankäyntiasiakirjaan, joka on päivätty 20. (8.) marraskuuta 1810, laadittiin maarajasta kartta ja kaksi topografista kuvausta, joista toinen vuodelta 1810 koskee maarajaa ja toinen - allekirjoitettu 19. (7.) tammikuuta 1811 - merirajaa. Vuoden 1810 rajanjärjestelysopimuksen (demarikaatio-asiakirjan) 6. artiklassa todetaan, että topografisella kuvauksella on "sama voima ja vaikutus kuin sillä olisi sana sanalta tähän sopimukseen otettuna".

Kiinteistöoikeudellisissa kysymyksissä ja eräissä muissa oikeudellisissa suhteissa vuoden 1810 rajankäyntiasiakirjassa esitettiin vain tilapäisiä ratkaisuja, ja näiden kysymysten jatkoselvitykset ja sopimukset olivat tarpeen. Maiden välinen tilusvaihto tuli voimaan 17. tammikuuta 1821 tehdyllä sopimuksella, jonka jälkeen kummatkin maat säätelivät itse olojaan omien rajojensa sisäpuolella.

Vuoden 1821 tilusvaihdon yhteydessä suoritettiin eräillä osuuksilla myös varsinaisia rajalinjan tarkistuksia. Näin tapahtui muun muassa Torniossa ja Tornionjoen suun alueella, jossa vuoden 1810 kartassa osoitetut vesialueella ja soistuneella maalla kulkevat kaarevat rajalinjat korvattiin vuonna 1823 laaditussa kartassa suorilla osuuksilla. Taitepisteet merkittiin kuitenkin vain maahan lyödyillä puupaaluilla. Kiinnostavaa on myös se, että valtuuskunnat tällöin totesivat valtakunnanrajan Matkakoskessa kulkevan jokihaarojen välistä Isokallion yli.

Vuonna 1888 suoritettiin perusteellinen valtakunnan-rajankäynti. Vuoden 1810 rajankäynnin asiakirjoihin liittyneitä topografisia kuvauksia tarkennettiin ja joissakin kohdin muutettiin myös asiasisältöä. Rajan taitepisteet (vuoden 1823 kartan mukaiset) Suensaaren pohjoiskärjen ja Tornionjoen suun välisellä alueella rekonstruoidtiin ja merkittiin pareittain asetetuilla rajakivillä.

Tältä alueelta laadittiin kartta mittakaavassa 1:8000 ja topografiseen kuvaukseen liitettiin tiedot uusista merkeistä ja niiden etäisyyksistä rajapisteisiin. Hietaniemen suvannon alueesta ja tämän alueen monista saarista - joista useat ovat suvereniteettisaaria - laadittiin yksityiskohtainen kartta mittakaavassa 1:8000.

Vuoden 1888 kuvauksessa todettiin myös, että raja Matkakoskessa kulkee Isokallion yli siten kuin rajavaltuudet olivat päättäneet jo vuonna 1823. Tältä kohdin Venäjän hallitus ei kuitenkaan hyväksynyt vuoden 1888 kuvausta, mistä aiheutui v. 1892, että raja tuli seuraamaan läntistä joenhaaraa jättäen koko luodon Venäjän alueelle.

Norjan ja Venäjän välisen rajankäynnin yhteydessä vuonna 1897 rakennettiin kolmen valtakunnan pyykki. Joitakin vuosia myöhemmin, vuonna 1901, rakensi ruotsalais-venäläinen valtuuskunta valtakunnanpyykki 1, 1a ja 1b paikallisessa rajankäynnissä välittömästi kolmen valtakunnan pyykin eteläpuolelle; hallitukset hyväksyivät tämän 1907.

Ruotsalais-venäläinen rajavaltuuskunta suoritti vuonna 1912 rajankäynnin maarajoilla, mutta tämä työ käsitti vain rajamerkkien tarkastuksen ja kunnostamisen. Tällöin todettiin muun muassa, että vuoden 1888 jälkeen oli monia Venäjän kansallisuuspyykkejä tehty kaksinkertaisiksi - ilmoittamatta Ruotsille - rakentamalla uusi pyykki aikaisemman viereen. (Vaikka vanhempia pyykkejä ei ole pidetty kunnossa on niitä vielä monessa paikoin jäljellä.)

2.2 Aika 1918-1980

Suomen itsenäisyys muutti monin paikoin seuraavan valtakunnanrajankäynnin lähtökohtia, vaikka aikaisemmat sopimukset ja asiakirjat rajan kulusta yhä pysyivätkin voimassa. Tämä vuosina 1926 ja 1927 suoritettu rajankäynti käsitti monessa suhteessa huomattavia parannuksia rajan määrittelyyn, merkintään ja asiakirjoihin.

Tämän rajankäynnin yhtenä tärkeimpinä tuloksena olivat valtakunnanrajan periaatteellinen muutos Tornion - Haaparannan saaristossa ja rajamerkkien määrän suuri lisäys tällä alueella. Raja oli alueella Røytän satamasta viimeisille luodoille tähän asti seurannut epäsäännöllistä kaarevaa linjaa, joka sitä paitsi oli merkitty hieman eri tavalla maiden vuoden 1810 karttoihin, jotka vielä silloin olivat rajan määrittelyn perustana.

Tällöin päätettiin (vuoden 1926-27 rajankäynnin hyväksymisen yhteydessä), että tällä alueella raja seuraa neljää suoraa linjaa, jotka oli asetettu siten, että tämä rajanoikaisu ei aiheuttaisi muutoksia maiden pinta-aloihin.

Rajankäynnissä 1926-27 laadittiin myös uudet raja-asiakirjat ja rajakartat. Ruotsin ilmavoimat suoritti vuonna 1926 ilmakuvausten rajan pohjoisosalla (kolmen valtakunnan pyykki - Svanstein) ja kuvista tehtiin kuvakartta mittakaavassa noin 1:10000. Eteläisimmät alueet kartoitettiin maastomittauksilla. Saariston uudet rajamerkit mitattiin geodeettisesti merikarttalaitoksen toimesta.

Ruotsi hyväksyi vuoden 1926-27 rajankäynnin 14. kesäkuuta 1928 tehdyllä päätöksellä sekä Suomi - seuraavassa kappaleessa mainitulla poikkeuksella - nootilla 15. huhtikuuta 1929. Tässä yhteydessä laadittiin Suomen ja Ruotsin hallitusten välillä myös sopimus siitä, että rajankäynti suoritetaan kahdenkymmenenviiden vuoden välein ja sen tarkoituksena on rajan kulun täydellinen tutkiminen sekä kaikkien rajamerkkien kunnossapito kansallisuuspyykkejä lukuun ottamatta.

Eräitä tehtäviä rajan merkitsemiseksi Närän puron luona Tornion-Haaparannan alueella oli jouduttu siirtämään sen vuoksi, että Suomen hallitus ei katsonut voivansa hyväksyä valtuuskuntien tässä asiassa tekemää ehdotusta. Sitten kun sopimus viimein tehtiin noottien vaihdolla, 13 kesäkuuta 1936, töitä täydennettiin tällä kohdalla 1937-38.

Tässä yhteydessä tehtiin myös eräillä muilla kohdin osuudella rajamerkistä Aa (Tornionjoen itärannalla) merelle Tornion - Haaparannan ulkopuolelle eräitä lisämerkintätöitä. Vuonna 1939 hallitukset hyväksyivät nämä täydentävät työt.

Suomi, Ruotsi ja Norja sopivat v. 1925 kolmen valtakunnan pyykin uudelleen rakentamisesta ja norjalaiset suorittivat tämän työn vuonna 1926.

Toisen maailmansodan jälkeen ensimmäisen rajankäynnin maastotyöt suoritettiin vuonna 1956. Olosuhteet olivat monessa suhteessa muuttuneet huomattavasti sitten vuosien 1926-27 rajankäynnin muun muassa sodan vihollisuuksien ja Pohjois-Suomen jälleenrakennuksen vuoksi sekä Kilpisjärvelle ja sieltä edelleen Norjaan johtavan autotien rakentamisen takia.

Välittömästi kolmen valtakunnan pyykin eteläpuolella raja muutettiin kulkemaan suorilla linjoilla kolmen valtakunnan pyykin, valtakunnanpyykin 1, valtakunnanpyykin 1a ja valtakunnanpyykin 1b välillä.

Rajankäynnissä 1956-57 muutettiin rajaa edelleen yhdessä kohdassa Muonionjoen yläjuoksulla, missä Niittysaari siirrettiin Suomelle.

Rajamerkkien osalta on mainittava, että nyt otettiin käyttöön uusi merkki - etäisyyskilpi. Uudet raja-asiakirjat laadittiin ja ne sisälsivät muun muassa rajankuvauksen ja rajamerkkikuvaukset.

Koko raja-alueelta kolmen valtakunnan pyykiltä alue-vesirajalle Tornion - Haaparannan ulkopuolelle laadittiin ilmakuva kartta. Ilmakuva kartan monien yksityiskohtien vuoksi valtuuskuntien oli yleensä mahdollista joelle tekemänsä matkan aikana piirtää syväväylän sijainti ilman erityisiä mittauksia, mutta luotauksia jouduttiin tekemään kuitenkin noin 120 paikalla.

Vuosien 1956-57 rajankäynnin vahvistaminen tapahtui noottien vaihdolla 18. helmikuuta 1961.

2.3 Vuoden 1981 rajankäynti

Vuoden 1981 rajankäynnissä laadittiin ortokartat maastotöiden pohja-aineistoksi. Niitä käytettiin myöhemmin lopullisten rajakarttojen laatimiseksi.

Erityisesti on todettava, että valtuuskuntien ehdotus käsitti myös yksityiskohtaisen esityksen valtakunnanrajasta Märketin luodolla Ahvenanmerellä. Esitys merkitsi, että poikettiin keskilinjän periaatteesta. Kuitenkin edelleen luodon pinta-ala jakautuu puoliksi kummallekin valtiolle.

Tämän rajankäynnin tuloksena eräitä suurehkoja suvereniteettisaari tuli kuulumaan siihen maahan, josta niiden maanomistajat ovat, ja näin poistui myös niiden suvereniteettisaaren asema.

Rajankäynti hyväksyttiin noottien vaihdolla 14 kesäkuuta 1985 esityksen mukaisena lukuun ottamatta kahden kilometrin mittaista osuutta Tornionjoella Vähänärässä, jossa maanomistajat väittivät valtuuskuntien määrittäneen syväväylän sijainnin väärin.

2.4 Vuoden 1985 Vähänärän rajankäynti

Vuonna 1985 suoritettiin kyseisellä rajaosuudella Tornionjoella luotauksia. Valtuuskuntien valmisteleva uusi ehdotus rajan kuluksi vahvistettiin noottien vaihdolla 19 kesäkuuta 1986.

3. VUODEN 2006 RAJANKÄYNTIVALTUUSKUNNAT

ULKOASIAINMINISTERIÖ
Oikeudellinen osasto
OIK-12 Ronald Wrede

HEL0201-6

04.03.2005

Jakelussa mainituille

*MMK/Ratia, Nuuros
KEKE/Tättilä*

MAANMITTAUSLAITOS

07.03.2005

Ad Date MML/2/61/2004

Viite

Maanmittauslaitoksen kirje MML/2/61/2004

Asia

**Suomen ja Ruotsin välisen valtakunnanrajan vuoden 2006 rajankäynti;
Suomen valtuuskunta asetettu**

Säännöllisistä 25 vuoden välein suoritettavista Suomen ja Ruotsin välisen valtakunnanrajan rajankäynneistä sovittiin vuosien 1926 - 1927 rajankäynnin hyväksymisen yhteydessä tehdyllä sopimuksella. Rajankäynnin tarkoituksena on rajan kulun täydellinen tarkastus ja kaikkien rajaa osoittavien rajamerkkien kunnostus ja raja-asiakirjojen uusiminen.

Voimassa olevan Suomen ja Ruotsin välisen valtakunnanrajan hoidosta tehdyn sopimuksen (SopS 56/198) mukaan Suomen rajanhoitovaltuuskunnan ja Ruotsin maanmittauslaitoksen tulee hyvissä ajoin valmistella ja tehdä ehdotus vuoden 2006 rajankäyntiä varten. Vuoden 2004 aikana nämä viranomaiset ovat yhdessä suorittaneet muun muassa tarkastuksen raja-alueella ja sopineet alustavasti rajankäynnin päämääristä ja suorituksesta sekä aikataulusta. Lisäksi on laadittu molemmille maille samansisältöiset ohjeet rajankäyntivaltuuskunnalle. Kumpikin osapuoli on myös laatinut omalta osaltaan rajankäynnille kustannusarvion. Kustannukset jaetaan maiden kesken puoliksi jakamalla työt maiden kesken.

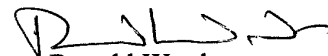
Edellä sanotun perusteella on valtioneuvosto 10.2.2005 Suomen ja Ruotsin välisen valtakunnanrajan vuoden 2006 rajankäyntiä varten asettanut seuraavan rajankäyntivaltuuskunnan: puheenjohtajana pääjohtaja Jarmo Ratia, varapuheenjohtajana maanmittausneuvos Risto Nuuros ja jäsenenä yli-insinööri Pekka Tättilä maanmittauslaitokselta ja prikaatikentaali Mikko Kirjavainen rajavartiolaitokselta. Lisäksi valtioneuvosto oikeutti ulkoasiainministeriön määräämään valtuuskunnalle tarvittavat asiantuntijat.

Ulkoasiainministeriö on ilmoittanut rajavaltuuskunnan asettamisesta myös Ruotsin suurlähetystölle.

Osastopäällikkö

Irma Ertman

Lainsäädäntöneuvos

Ronald Wrede

JAKELU: Maanmittauslaitos, Rajavartiolaitos

LIITTEET

Utrikesdepartementet

Regeringsbeslut

I:1

2005-11-24

UD2005/61935/FMR

Lantmäteriverket
801 82 GÄVLE

Översyn av riksgränsen mellan Finland och Sverige 2006

2 bilagor

Ärendet

I samband med godkännandet av en år 1926-27 företagen gränsgenomgång överenskom de svenska och finska regeringarna att en översyn av riksgränsen skulle göras vart tjugofemte år och att denna översyn skulle avse en fullständig undersökning av gränsens sträckning samt underhåll av samtliga gränsmarkeringar med undantag av gränsrös som endast anger tillhörighet till ettdera landet, s.k. nationalitetsrös.

Den senaste gränsöversynen enligt överenskommelsen gjordes år 1981 gemensamt av en svensk och en finsk gränskommission. Kommissionerna var förordnade av sina respektive regeringar. Den svenska kommissionen förordnades genom regeringsbeslut den 13 september 1979.

I överenskommelse mellan Sverige och Finland om skötseln av riksgränsen mellan de båda länderna från den 12 september 1988 (SÖ 1988:55) fastställs att nästa allmänna gränsöversyn skall ske år 2006.

Lantmäteriverket har i skrivelse till Utrikesdepartementet den 7 december 2004 hemställt att regeringen skall förordna en svensk gränskommission och besluta om instruktion för kommissionen. Till skrivelsen har fogats ett förslag till instruktion som har den lydelse som framgår av *bilaga 1*.

Till skrivelsen har även fogats ett förslag till genomförandeplan och budget som har den lydelse som framgår av *bilaga 2*. Av detta förslag framgår att kontakter tagits med Finland med syfte att nå en för båda parter accepterad arbetsplan/arbetsfördelning och så att fördelningen av arbetet mellan länderna sker så ett effektivt resursutnyttjande möjliggörs. Kostnadsuppskattningen från Lantmäteriverket grundar sig på nu kända förhållanden beträffande gränsens status och bedömt behov

Postadress
103 39 Stockholm

Telefonväxel
08-405 10 00

E-post: registrator@foreign.ministry.se

Besöksadress
Malm Morgsgatan 3

Telefax
08-722 11 75

2

av insatser. Kostnaden för översynen beräknas (för Sveriges del) totalt uppgå till 2 895 000 kronor.

Arbetet med gränsöversynen genomförs av Lantmäteriverket enligt genomförandeplanen.

Regeringens beslut

Regeringen beslutar att en översyn av riksgränsen mellan Sverige och Finland skall göras av en svensk gränskommission gemensamt med en finsk gränskommission.

Regeringen beslutar förordna generaldirektören Stig Jönsson, ordförande geodesichefen Anders Olsson, ställföreträdare för ordföranden, samt avdelningsdirektören Stefan Gustafsson, sekreterare, som medlemmar av den svenska gränskommissionen. Kommissionen får anlita experter.

För gränsöversynen skall gälla de bestämmelser som föreslagits av Lantmäteriverket i dess skrivelse till Utrikesdepartementet den 7 december 2004.

Regeringen uppdrar åt Lantmäteriverket att lämna kommissionen det biträde som behövs när det gäller administrativa och tekniska arbeten.

Regeringen uppdrar åt Sjöfartsverket att på begäran från kommissionen medverka i genomförandet av gränsöversynen.

Regeringen beslutar att kostnaderna för Sveriges del av gränsöversynen för år 2005, skall belasta utgiftsområde 1 Rikets styrelse, anslaget 90:5 Regeringskansliets m.m., anslagsposten 9 Miljödepartementet med 1 300 000 kronor och under budgetåret 2006 anslagsposten 3 Utrikesdepartementet med 1 300 000 kronor. Kostnaderna för år 2007 skall belasta Lantmäteriverkets ordinarie ramanslag med 195 000 kronor.

På regeringens vägnar

Laila Freivalds

Gustaf Lind

Utdrag till

Justitiedepartementet
Försvarsdepartementet
Finansdepartementet
Miljödepartementet
Näringsdepartementet
Utrikesdepartementet
Sjöfartsverket
Kommissionens ledamöter

3.3 Komissioiden samansisältöiset ohjeet

Suomen ja Ruotsin välisen valtakunnanrajan vuoden 2006 rajankäynti

Ohjeet rajankäyntivaltuuskunnalle

1 Valtakunnanrajan määrittämisen yleiset perusteet

1.1 Raja kolmen valtakunnan pyykistä valtakunnanpyykkiin lb

Raja kulkee valtakunnanpyykistä toiseen suorina linjoina alkaen kolmen valtakunnan pyykistä Koltajärvestä ja päättyen valtakunnanpyykkiin lb siten kuin vuoden 1981 rajankäynnissä laaditut asiakirjat osoittavat.

1.2 Raja valtakunnanpyykistä lb Suensaarelle

Raja seuraa valtakunnanpyykistä lb lähtien syväväylää Kōnkämäenossa, Muonionjoessa ja Tornionjoessa aina siihen kohtaan Suensaaren pohjoispuolelle Tornionjoessa, missä raja vuoden 1981 rajankäynnissä laadittujen karttojen ja kuvauksen mukaan eroaa joen syväväylästä, kuitenkin niillä poikkeuksilla, jotka aiheutuvat kahden seuraavan kappaleen määräyksistä.

Niissä kohdin, missä rajajoet virtaavat järvien kautta eikä syväväylää voida selvästi erottaa, määritetään raja siten, että kumpikin maa hallitsee vettä ja sen alaista pohjaa niillä alueilla, jotka ovat lähempänä sen kiinteää rantaa kuin toisen.

Muuten sovelletaan rajan määrittämisessä niiltä osin kuin raja vuoden 1981 rajankäynnin mukaan poikkeaa syväväylästä edelleen mainitussa kuvauksessa esitettyjä perusteita. Saaria, jotka voimassa olevien raja-asiakirjojen mukaan kuuluvat toiselle maalle, ei siirretä toiseen maahan, vaan raja kulkee samalta puolen niitä saaria kuin tähänkin asti.

Niissä tapauksissa, joissa jokien ja järvien vedenkorkeudella on merkitystä rajan määrittämiselle, on ratkaisevana loppukesän keskivedenkorkeus.

Jos syväväylä ei ole yksikäsitteinen, vaan useassa kohden tiettyä profiilia on sama syvyys, otetaan syväväylän määrittämisessä huomioon myös suurimman vesimäärän virtaus. Jos syväväylän kulkua rajajoissa järvien ulkopuolella ei täten saada määrittäytyä ja syväväylä tällaisessa paikassa määrää rajan paikan, määritetään raja samaan paikkaan kuin sillä on vuoden 1981 rajankäynnin mukaan.

1.3 Raja Suensaarelta taitepisteeseen IV

Siitä pisteestä Tornionjoella Suensaaren pohjoispuolelta, jossa raja vuoden 1981 rajankäynnissä laadittujen karttojen ja kuvauksen mukaan eroaa joen syväväylästä vain ajoittain merkittävään taitepisteeseen IV asti, joka sijaitsee saarien Sarvenkataja

(Ruotsi) ja Linnanklupu (Suomi) välissä, rajan määrittävät ne suorat linjat, jotka on esitetty vuoden 1981 raja-asiakirjoissa.

1.4 Raja taitepisteestä IV aluevesirajalle Perämeren pohjoisimpaan osaan

Raja jatkuu taitepisteestä IV edelleen etelään vuoden 1981 rajankäynnin kuvauksessa osoitettua suoraa linjaa, kunnes se saavuttaa pisteen 1, joka on osoitettu 2 artiklassa maiden välisessä, 29 päivänä syyskuuta 1972 allekirjoitetussa sopimuksessa Suomen ja Ruotsin välillä mannermaajalustan rajan määrittämisestä Perämerellä, Selkämerellä, Ahvenanmerellä ja Itämeren pohjoisimmassa osassa (SopS 7/1973, SÖ 1973:1).

Valtakunnanraja jatkuu tämän jälkeen siihen pohjoisimpaan pisteeseen, jossa avoin meri joltakin sivulta kohtaa ne linjat, jotka Perämeren pohjoisosassa rajoittavat molempien maiden aluevedet toisistaan. Rajamääritys tällä alueella perustuu mainitun 29 syyskuuta 1972 sopimuksen lisäksi Suomen osalta 18 elokuuta 1956 annettuun lakiin Suomen aluevesien rajoista (463/1956), viimeksi muutettu 3 maaliskuuta 1995 (981/1995), ja Ruotsin osalta lakiin Ruotsin aluevesistä (1966:374), viimeksi muutettu 30 heinäkuuta 1995 (1995:959).

1.5 Raja Perämerellä, Merenkurkussa, Selkämerellä, Ahvenanraumassa ja Ahvenanmerellä

Valtakunnanraja muodostuu kyseessä olevilla vesialueilla vain niistä osuuksista, joilla molempien maiden aluevedet rajoittuvat toisiinsa.

Rajamääritys Märketin luodon pohjoispuolella perustuu mainitun 29 syyskuuta 1972 sopimuksen lisäksi Suomen osalta mainittuun lakiin Suomen aluevesien rajoista ja Ruotsin osalta mainittuun lakiin Ruotsin aluevesistä.

Ahvenanmerellä olevalla Märketin luodolla raja kulkee taitepisteestä toiseen suorina linjoina siten kuin vuoden 1981 rajankäynnissä laaditut asiakirjat osoittavat.

Rajamääritys Märketin luodon eteläpuolella perustuu 2 päivänä kesäkuuta 1994 allekirjoitettuun sopimuksen Suomen tasavallan ja Ruotsin kuningaskunnan välillä Suomen mannermaajalustan ja kalastusvyöhykkeen välisen sekä Ruotsin talousvyöhykkeen välisen rajan määrittämisestä Ahvenanmerellä ja pohjoisella Itämerellä (SopS 39/1995, SÖ 1995:18) lisäksi Suomen osalta mainittuun lakiin Suomen aluevesien rajoista ja Ruotsin osalta mainittuun lakiin Ruotsin aluevesistä.

Rajan määrittäminen päättyy Ahvenanmerellä siihen eteläisimpään pisteeseen, jossa molempien maiden aluevedet rajoittuvat toisiinsa.

2 Valtakunnanrajan merkintä

2.1 Niillä osuuksilla, joilla valtakunnanraja seuraa syväväylää joessa tai kulkee järvisä ja suvannoissa, rajaa ei merkitä.

Niillä osuuksilla, joilla valtakunnanraja poikkeaa syväväylästä osuudella valtakunnanpyykistä lb siihen pisteeseen Tornionjoessa Suensaaren pohjoispuolella, jossa raja eroaa syväväylästä, merkitään raja vain, jos jompi kumpi rajankäyntivaltuuskunta sitä vaatii.

Niillä valtakunnanrajan osilla, joilla raja tähän saakka on määritetty suorilla linjoilla kiinteillä merkeillä osoitettujen taitepisteiden väleille, säilytetään tämä merkintätapa.

Pisteestä IV etelään olevia taitepisteitä, jotka ovat vesialueella, ei merkitä.

2.2 Valtakunnanrajan taitepisteet merkitään mikäli mahdollista itse rajalle asetetulla valtakunnanpyykillä. Pyykkien materiaalin pitää olla kestävä. Valtakunnanpyykin rakentamisen tai kunnostuksen yhteydessä merkitään rajapiste merkin pohjan keskelle joko teräspultilla, joka kiinnitetään kallioon taikka maanpinnan tasoon upotettuun vähintään 0,1 m³:n suuruiseen kiveen tai pehmeällä maalla maahan lyödyllä vähintään 3 m pituisella terästangolla. Pyykin rakentamisessa otetaan lisäksi huomioon paikan olosuhteet, kuten perustan laatu ja näkyvyys.

Uusiin pyykeihin merkitään nimet SUOMI ja SVERIGE, pyykin numero ja rakennusvuosi, jos se pyykin laatuun nähden on mahdollista.

Rajan kulkua osoittamaan asetetaan sopivan matkan päähän pyykistä rajaviitta, jos esteetöntä näkyvyyttä osuuden toisen pään merkkiin ei ole.

2.3 Jos valtakunnanrajan taitepisteitä vesillä tai soistuvilla alueilla ei tarkoituksenmukaisesti voida merkitä valtakunnanpyykeillä, määritetään ne molemmiin puolin rajavesistöä rakennetuilla rajapyykeillä. Jos rajapyykkejä ei voida asettaa pareittain, merkitään taitepiste toiselle rannalle asetetulla rajapyykillä, johon merkitään etäisyys ja suunta, lisäksi asetetaan rajaviitta osoittamaan suuntaa rajapyykistä taitepisteeseen.

Rajapyykit, jotka yhdessä määrittävät taitepisteen, rakennetaan niin, että niiltä voidaan vaivatta nähdä toisilleen. Rajapyykkiin merkitään sen etäisyys taitepisteestä.

Valtakunnanrajan leikkaus siltojen ja muiden kulkuväylien kanssa osoitetaan kulkijoille helposti havaittavissa olevilla merkeillä.

2.4 Osuudella taitepisteestä ar taitepisteeseen IV osoitetaan suorat rajalinjat mikäli mahdollista myös maalle tai saariin asetetuilla suuntamerkeillä. Näiden merkkien rakennusaineen tulee olla kestävä. Merkkien koko ja maalaus sovitetaan niiden tehtävän mukaan.

2.5 Kohdissa 2.2 - 2.4 mainittujen rajamerkkien tulee olla sijoitukseltaan ja laadultaan sellaisia, että niiden rajan pisteiden ja linjojen, joita merkit selventävät, määrittely on mahdollisimman helppoa. Rajamerkeille käytetään varamerkkejä milloin se on mahdollista ja tuntuu perustellulta.

2.6 Kansallisuuspyykkit ovat vanhoja merkkejä, joita ei käytetä rajalinjojen eikä yksittäisten rajapisteiden osoittamiseen, vaan ne osoittavat vain mihin maahan alue kuuluu. Kansallisuuspyykkejä ei kunnosteta.

2.7 Kumpikin maa numeroi rajamerkit alueellaan, jolloin tähänastisia merkintöjä pidetään muuttamattomana mikäli mahdollista. Merkintöjen pitää mahdollisuuksien mukaan osoittaa mihin rajamerkin tyyppiin merkintä kuuluu.

2.8 Valtakunnanpyykkien ja muiden rajalla olevien merkkien rakentamisen ja kunnostamisen kustantavat molemmat maat yhdessä. Rajapyykkien ja suuntamerkkien rakentamisen ja kunnostamisen kustantaa kumpikin maa omalla alueellaan.

2.9 Valtuuskunnat valmistelevat rajankäynnin yhteydessä ehdotuksen rajamerkkien tulevasta kunnossapidosta aiheutuvien töiden jaosta. Valtakunnanpyykkien ja muiden rajalla olevien merkkien osalta sovitaan mitkä pidetään kunnossa minkin maan toimesta. Muuten sovelletaan kohdassa 2.8 mainittuja periaatteita.

3 Kartat ja muut raja-asiakirjat

3.1 Valtakunnanrajan kulku kolmen valtakunnan pyykiltä noin kolme kilometriä taitepisteestä IV etelään, Tornion-Haaparannan saaristoon, ja Märketin luodolla esitetään sopivan mittakaavaisilla kartoilla siten kuin valtuuskunnat tarkemmin keskenään sopivat.

3.2 Valtakunnanraja, rajalinjat koskien mannerjalustaa, talousalueita ja kalastusalueita, molempien maiden aluevesirajat sekä muut asianomaiset rajanmääritykset Pohjanlahdella, Merenkurkussa, Selkämerellä, Ahvenanraumassa ja Ahvenanmerellä esitetään sopivan mittakaavaisilla yleissilmäyskartoilla siten kuin valtuuskunnat tarkemmin keskenään sopivat.

3.3 Seuraavat asiakirjat laaditaan

- a. Pöytäkirja rajankäynnistä
- b. Kuvaus kaikista rajamerkeistä
- c. Rajakuvaus sekä luettelo saarista, joilla on merkitystä rajan kulun määrittämisessä
- d. Selvitys rajankäynnin teknisistä töistä
- e. Luettelo taitepisteiden koordinaateista sekä muista matemaattisista tiedoista, joilla esitetään valtakunnanraja ja rajalinjat, jotka on mainittu kohdassa 3.2.

4 Poikkeamat edellä olevien lukujen 1 – 3 määräyksistä

4.1 Mikäli perustellut syyt vaativat paikallisesti poikkeamaan edellä kohdassa 1 mainituista yleisistä perusteista rajanmäärityksessä, voi valtuuskunta sovittuaan asiasta Ruotsin/Suomen valtuuskunnan kanssa, esittää sellaisia poikkeamisia määräyksistä kohdassa 1.2 kappaleista 1, 3 ja 5 sekä kohdassa 1.3.

4.2 Jos molemmat valtuuskunnat rajan käytännön merkintätöiden tai rajakarttojen laadinnan yhteydessä toteavat, että on perusteltua tietyissä kohdin poiketa edellä 2 ja 3 kohdissa annetuista määräyksistä, on valtuuskunnalla oikeus sopia Ruotsin/Suomen valtuuskunnan kanssa sellaisesta poikkeamisesta.

5 Rajankäynnin suoritus

5.1 Maastotyöt rajan määrittämiseksi suoritetaan mikäli mahdollistas vuoden 2006 kuluessa. Työt rajankäynnin karttojen ja asiakirjojen laatimiseksi tehdään mahdollisimman pian tämän jälkeen. Muiden tehtävien ajankohdat sovitetaan tämän mukaisesti.

5.2 Tarvittavasta menettelystä, että molempien maiden kustannukset rajankäynnissä sovitetaan yhtä suuriksi ja maiden välisiltä suorituksilta täten vältytään, sopivat valtuuskunnat töiden jaolla maiden kesken.

5.3 Työt, jotka jompikumpi maa suorittaa omalla puolellaan rajaa, se kustantaa itse samalla, kun kokonaistyömäärää ja -kustannuksia säädellään kohdan 5.2 mukaisesti.

5.4 Kumpikin maa suorittaa ne tehtävät, jotka vaaditaan, että rajankäyntiin osallistuva henkilöstö voi olla ja suorittaa rajankäynnin töitä molemmin puolin rajaa siinä laajuudessa kuin tehtävät sitä vaativat.

5.5 Jos maiden valtuuskunnat päätyvät eri ratkaisuun rajan kulun suhteen tai jossakin muussa oleellisessa asiassa ei saavuteta yksimielisyyttä, alistetaan asia molempien maiden hallitusten ratkaistavaksi. Rajankäynti ei saa muilta osin tämän takia viivästyä.

5.6 Rajankäynti katsotaan päättyneeksi silloin, kun rajankäynnin asiakirjat on luovutettu Suomen ulkoasianministeriölle ja Ruotsin ulkoasiainministeriölle.

4. VUODEN 2006 RAJANKÄYNTI

4. Vuoden 2006 rajankäynti

Suomen ja Ruotsin hallitusten välisen aikaisemman sopimuksen mukaan – tehty tämän valtakunnanrajan vuosien 1926-27 rajankäynnin hyväksymisen yhteydessä – suoritetaan rajankäynti 25 vuoden välein ja sen tarkoituksena on rajan kulun täydellinen tutkiminen ja kaikkien rajamerkkien kunnostaminen. Vuoden 1981 rajankäynnin jälkeen seuraava rajankäynti tuli suorittaa siten vuonna 2006.

Suomen hallitus nimitti 10 päivänä helmikuuta 2005 Suomen rajankäyntivaltuuskuntaan pääjohtaja Jarmo Ratian puheenjohtajaksi, maanmittausneuvos Risto Nuuroksen varapuheenjohtajaksi ja jäseniksi prikaatikenraali Mikko Kirjavaisen ja yli-insinööri Pekka Tätilän.

Ruotsin hallituksen päätöksellä 24 päivänä marraskuuta 2005 nimitettiin Ruotsin rajankäyntivaltuuskuntaan puheenjohtajaksi pääjohtaja Stig Jönsson, geodesiajohtaja Anders Olsson varapuheenjohtajaksi ja osastopäällikkö Stefan Gustafsson sihteeriksi. He olivat aikaisemmin muodostaneet Maanmittauslaitoksen työryhmän, joka oli valmistellut rajankäyntiä.

Käytännön töihin on osallistunut henkilöstöä Suomen Maanmittauslaitoksesta, Suomen Rajavartiolaikoksesta, Ruotsin Maanmittauslaitoksesta ja Luulajan maanmittauspiiristä.

Rajankäyntivaltuuskuntien työ on perustunut samansisältöisiin ohjeisiin. Suomen valtuuskunnan ohjeet vahvistettiin 10 helmikuuta 2005. Ruotsin ohjeet annettiin valtuuskunnan asettamisen yhteydessä 24 marraskuuta 2005.

Heinäkuun 2004 ja maaliskuun 2007 välisenä aikana valtuuskunnat (ensimmäisissä kokouksissa Suomen rajanhoitovaltuuskunta ja Ruotsin työryhmä) ovat kokoontuneet yhteensä kuusi kertaa valmistelemaan ja suorittamaan rajankäyntiä. Erityisesti käsiteltiin asioita, jotka koskevat

- koordinaattien esittämistä yhtenäisessä geodeettisessa järjestelmässä, ETRS89, jota käytetään rajankäynnissä
- ilmakehävastausta ja ortokarttojen valmistamista mittakaavassa 1:20000 koko rajan pituudelta
- edellytyksiä rajan kulun osoittamisen yksinkertaistamiseksi. Tämän tuloksena esitetään, että jatkossa pidetään voimassa vain ne rajan merkit, jotka ovat itse rajalinjalla. Ne varamerkit, jotka ovat esimerkiksi määrittäneet taitepisteitä mitataan ja koordinaatit arkistoidaan, mutta ne eivät jatkossa sisälly rajan määrittämiseen eikä niitä siten enää kunnosteta.
- koska suuntamerkit, jotka sijaitsevat Tornion - Haaparannan saaristossa, ovat teknisen kehityksen myötä menettäneet merkityksensä, myöskään niitä ei tulevaisuudessa ylläpidetä rajamerkkeinä.
- etäisyyskilpien poisto rajan varrelta. Niiden merkitys on todettu vähäiseksi ja sen vuoksi niitä ei tulla käyttämään rajan osoitukseen.

Koska suvereniteettisaarikysymystä säännellään erillisen sopimuksen puitteissa, sitä ei ole tarpeen käsitellä enää tämän rajankäynnin yhteydessä.

Vuoden 2006 rajankäynnin valmistelun ja suorituksen perusaineistona on ollut vuosien 1981 ja 1985 rajankäyntien aineisto. Lisäksi tausta-aineistona ovat olleet vuoden 1809 rauhansopimus ja muut valtiosopimukset ja sopimukset, joita on esitelty luvussa 1.

Perehdyttyään vuoden 1981 rajakarttoihin ja niiden ilmakehuvausten ja kartoitustöiden aineistoihin, joita oli kerätty molemmissa maissa vuoden 1981 rajankäynnin jälkeen, valtuuskunnat päättivät, että suoritetaan uusi ilmakehuvaus, ja että koko rajalta laaditaan rajakartat kolmen valtakunnan pyykiltä aluevesirajalle Tornion – Haaparannan saaristoon sekä Märketin luodosta Ahvenanmereltä.

Ilmakehuvaus suoritettiin kesällä 2005 Suomen toimesta. Ilmakehuvaus tehtiin alueella kolmenvaltakunnan pyykiltä Perämeren pohjoisosaan mittakaavassa 1:30 000. Märketin alueelle todettiin vuoden 1981 ilmakehuvaus mittakaavassa 1:10000 käyttökelpoiseksi.

Ruotsin toimesta signaloitiin ennen vuoden 2005 ilmakehuvausta lähes kaikki rajamerkit ja tarvittavat tukipisteet.

Suomen rajankäyntivaltuuskunta on sopimuksen mukaisesti toisaalta talven 2006 aikana laatinut ortokartat rajankäynnin maastotöitä varten ja toisaalta sen jälkeen vastannut lopullisten rajakarttojen laatimisesta.

Ilmakehuvaus, karttojen laatiminen ja geodeettiset työt on tehty niiden yleisten menetelmien ja säännösten mukaisesti, jotka ovat käytössä molempien maiden maanmittauslaitoksissa.

Talvella 2006 suoritettiin yhdessä syväväylän tulkinta laadittujen ortokarttojen pohjalla. Tämän työn jälkeen avoimeksi jäi vain noin kaksikymmentä kohdetta maastossa tutkittavaksi.

Mainittujen kohteiden yhteinen tarkastus suoritettiin heinäkuussa 2006 osin helikopteria käyttäen – tarkastusta helpotti vedenpinnan alhaisuus – ja osin maastokäynneillä.

Rajankäynnissä on kunnostettu rajamerkit, jotka ovat itse rajalla ja määrittävät rajan paikan. Lisäksi on kunnostettu merkki, joka osoittaa pistettä, jossa raja jättää syväväylän Tornion pohjoispuolella ja merkit, jotka osoittavat pistettä Tornion – Haaparannan saaristossa, jossa raja jättää saariston.

Muita rajamerkkejä ei ole kunnostettu ja jatkossa niillä on vain historiallinen arvo eikä rajanosoitustehtävää.

Rajankäyntivaltuuskunnat suorittivat 28 - 29 elokuuta 2006 yhteisen töiden ja rajan kulun lopputarkastuksen osuudella kolmenvaltakunnan pyykiltä Tornion – Haaparannan saaristoon. Vastaava tarkastus on suoritettu Märketillä elokuussa 2005.

Elokuun 2006 ja maaliskuun 2007 välisenä aikana molemmat valtuuskunnat ovat yhdessä saattaneet päätökseen lopullisten rajakarttojen ja muiden raja-asiakirjojen valmistuksen.

Rajankäynnissä on suoritettu sellaiset laskennat sekä tekniset selvitykset ja yhdistelmien laatimiset, joilla – vaikka ne eivät sisälly varsinaisiin raja-asiakirjoihin – on kuitenkin oleellista merkitystä rajankäynnin tulosten kannalta. Nämä laskennat, selvitykset ja vastaavat asiakirjat säilytetään Suomen Maanmittauslaitoksessa ja vastaavasti Ruotsin Maanmittauslaitoksessa.

5. KOKOUPÖYTÄKIRJAT 2004 - 2007

MUISTIO

2004-02-05

Suomen ja Ruotsin vuoden 2006 valtakunnanrajan rajankäynnin suunnittelu

Aika: Torstai 5. helmikuuta 2004
Paikka: Maanmittauslaitos, Ruotsi
Osallistujat: Pekka Tätilä, Maanmittauslaitos, Suomi
 Stefan Gustafsson, Maanmittauslaitos, Ruotsi
 Anders Olsson, Maanmittauslaitos, Ruotsi

1 Kokouksen tarkoitus

Päivän kokous on ensimmäinen yhteinen tapaaminen suunniteltaessa vuoden 2006 yleistä rajankäyntiä.

Kokous perustuu maiden väliseen sopimukseen, jonka mukaan vastuullisten viranomaisten ”tulee hyvissä ajoin valmistella ja tehdä ehdotus mainittua yleistä vuoden 2006 rajankäyntiä varten”.

2 Olemassa oleva aineisto

Edellisen rajankäynnin (1981 sekä 1985) aineistot.

Todettiin:

- Aikaisemmat tekstit, jotka sisältävät sopimukset ja muut rajan määrittelyn kannalta tärkeät tapahtumat, sisällytetään myös tulevan rajankäynnin aineistoon.
- Lisätään tulevaan aineistoon vuosien 1981 - 2006 välisten tapahtumien tiedot
- Laaditaan uusi rajakartta

3 Rajankäynnin tavoitteet

Rajankäynnin tarkoituksena on rajan kulun yksikäsitteinen ja selvä esittäminen siten, että vältetään erimielisyydet tulevaisuudessa.

Rajankäynti suoritetaan taloudellisin menetelmin ottaen huomioon niiden hyödyllisyys. Tällöin arvioitavina ovat muun muassa dokumentoinnin tarve, rajan merkintä ja paikanmäärityksen tarkkuus.

4 Teknisiä kysymyksiä

Keskusteltiin käytettävistä teknikoista.

Todettiin:

- Kaikki maastossa rajaa osoittavat kohteet esitetään ETRS89 - järjestelmässä.
- Mittaukset tehdään pääosin GPS:llä käyttäen ympäristössä olevia kiinteitä referenssiasemia (Suomi, Ruotsi, Norja). Määrittelyn keskivirhe on <0,1 m. Suomen ja Ruotsin ETRS89 - järjestelmien eron todettiin olevan 1 cm luokkaa.
- Myös olemassa olevaa runkoverkkoa voidaan käyttää, jos siten saavutetaan vastaava tarkkuus (esimerkiksi Kilpisjärvellä ja Tornion - Haaparannan seudulla).
- Otetaan yhteyttä molempien maiden viranomaisiin, joille on tehtävissään merkitystä rajan sijainnista. Näin selvitetään rajan merkinnän tarvetta maastossa (rajavartiosto, rannikkovartiosto, tulli, poliisi, suomalais-ruotsalainen rajajokikomissio).
- Selvitetään rajan molemmin puolin olevien etäisyyskilpien ja saaristossa olevien suuntamerkkien tarvetta. Näiden tarve on mahdollisesti vähentynyt käytön muuttuessa.
- Uusi kartta-aineisto (ortokartat) otetaan joella syväväylän tulkinnan ja valtuuskuntien ehdotuksen pohjaksi. Kartoitus perustuu ilmakuvaukseen. Filmin valinta (mustavalkoinen, väri tai IR) tehdään tulevana kesänä eteläisellä alueella tehtävän ruotsalaisen ilmakuvauksen ja aikaisempien alueella tehtyjen suomalaisten ilmakuvausten perusteella. Ruotsin maanmittauslaitos laatii keväällä 2004 kuvaussuunnitelman ja kartoituksen kustannusarvion.

5 Työnjako eri rajanosuuksilla

Todettiin:

Samaa työnjakoa, joka on kuvattu hoitosopimuksessa, noudatetaan rajankäynnissä.

6 Ohjeiden laatiminen rajankäyntivaltuuskunnille

Sovittiin, että Stefan Gustafsson laatii vastaavia Suomen - Norjan rajankäyntiohjeita apuna käyttäen ruotsinkielisen luonnoksen ohjeiksi. Pekka Tätilä kommentoi tätä ehdotusta. Esitys ohjeiksi viimeistellään yhteisen, kesällä rajalle suoritettavan tarkastusmatkan yhteydessä.

7 Yhteinen rajantarkastus

Kesäksi 2004 suunnitellaan ensimmäistä valtuuskuntien yhteistä kokousta, mahdollisesti heinäkuulle. Tarkoituksena on paikanpäällä tutustua tilanteeseen ja keskustella rajankäynnissä esiin tulevista periaatteellisista kysymyksistä.

Kokous pidetään pääosin Tornion - Haaparannan seudulla. Siellä on esimerkkejä useimmista tapauksista (jokiosuuksia, joissa syväväylä on muuttunut, suvereniteettisaaria, suuntalinjoja, etäisyyskylttejä ja kiinteitä rajamerkkejä).

8 Rajankäynnin alustava aikataulu

Kevät 2004

- laaditaan ehdotus ohjeiksi
- ilmakuvaussuunnitelma

Kesä 2004

- yhteinen käynti rajalle, jolloin perehdytään tilanteeseen ja selvitetään tarvittavat työt

Syksy/talvi 2004-05

- päätös yhteisiä ohjeista / teknisistä ohjeista
- rajankäyntivaltuuskuntien nimitys molemmissa maissa
- lopullinen suunnitelma rajankäynnille

Kesä 2005

- maastotyöt, geodeettiset (= GPS) mittaukset, rajamerkkien kunnostukset, raivaukset, yms.
- ilmakuvaukset ja signaalointi sekä mahdollisesti tarvittavat tukipistemittaukset

Talvi 2005-06

- ortokarttojen valmistus

- syväväylän tulkinta ortokartoilla niin pitkälle kuin mahdollista
- rajankäynnin dokumentoinnin valmisteluja

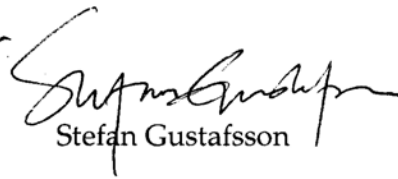
Kesä 2006

- syväväylän-määritys maastossa, tarpeelliset luotaukset ja tulkinnat joella, sisätyössä epäselviksi jääneissä kohdin
- maastotöiden loppuunsaattaminen
- molempien valtuuskuntien yhteinen lopputarkastus

Syksy 2006 - kevät 2007

- lopullisten rajankäyntiasiakirjojen valmistaminen
- rajankäyntiasiakirjojen allekirjoittaminen
- asiakirjojen toimittaminen molempien maiden ulkoasiainministeriöille
- raja-asiakirjojen kopioiden toimittaminen asianomaisille viranomaisille (rajankäynnin lopullisen hyväksymisen jälkeen)
- arkistointitehtävät

Pekka Tätilä

Stefan Gustafsson

Anders Olsson

PÖYTÄKIRJA

Kokous Suomen ja Ruotsin välisen, vuoden 2006 yleisen valtakunnanrajankäynnin valmistelemiseksi

Paikka: Tornio, Kaupunginhotelli
Rajan tarkastus merellä Tornion - Haaparannan saaristossa ja jokiosuudella Tornio / Haaparanta – Ylitornio / Övertorneå

Aika: 29 – 30. heinäkuuta 2004

Osallistujat:

Suomesta	Pääjohtaja Prikaatikenraali Maanmittausneuvos Yli-insinööri	Jarmo Ratia Mikko Kirjavainen Risto Nuuros Pekka Tätilä
Ruotsista	Pääjohtaja Geodesian päällikkö Projektipäällikkö	Stig Jönsson Anders Olsson Stefan Gustafsson

1 Avaus

Pääjohtaja Ratia toivotti Ruotsin valtuuskunnan tervetulleeksi ja avasi kokouksen.

2 Valtuuskuntien toteaminen

Todettiin, että sopimuksen ”Suomen Tasavallan ja Ruotsin Kuningaskunnan välinen Sopimus näiden maiden välisen valtakunnanrajan hoidosta” 7 artiklan mukaan asianomainen viranomainen on

“...Suomessa erityinen rajanhoitovaltuuskunta ja Ruotsissa valtion maanmittauslaitos.”

Suomessa sopimuksen voimaansaattamisasetuksen 2 §:ssä olevan valtuutuksen nojalla rajanhoitovaltuuskunnan nimittäminen kuuluu suoraan Maanmittauslaitokselle ja Rajavartiolaitokselle. Maanmittauslaitos on nimittänyt Jarmo Ratian puheenjohtajaksi, Risto Nuuroksen hänen varamieheksi ja Pekka Tätilän jäseneksi, ja Rajavartiolaitos on nimittänyt Mikko Kirjavaisen jäseneksi.

Ruotsissa tehtävän suorittaa maanmittauslaitoksen työryhmä, johon kuuluvat Stig Jönsson puheenjohtajana sekä Anders Olsson ja Stefan Gustafsson jäseninä.

3 Valtuutus valmisteluihin

Valtuutus töiden käynnistämiseen on todettu rajanhoitosopimuksen 10. artiklassa. Sen mukaan

“Niiden rajan hoidosta vastuussa olevien viranomaisten, jotka on mainittu 7 artiklassa, tulee hyvissä ajoin valmistella ja tehdä ehdotus mainittua vuoden 2006 rajankäyntiä varten.”

Todettiin, että tällä kokouksella aloitetaan Suomen ja Ruotsin välisen, vuoden 2006 rajankäynnin yhteiset valmistelut.

4 Viralliset perusaineistot

Todettiin, että valmistelun ja itse rajankäynnin virallisena aineistona on:

- 1) Suomen Tasavallan ja Ruotsin Kuningaskunnan välinen Sopimus näiden maiden välisen valtakunnanrajan hoidosta.
- 2) Suomen ja Ruotsin välisen yleisen rajankäynnin 1981 asiakirjat, jotka ovat
 - I) Perusasiakirja, sekä suomen- että ruotsin kielellä
 - II) Rajankuvaus ja rajamerkit
 - III) Valtakunnanraja Märketin luodolla
 - IV) Kartat valtakunnanrajasta kolmen valtakunnan pyykki - Perämeri
 - V) Liite A, Liite B ja Liite C
- 3) Vuoden 1985 rajankäynti Suomen ja Ruotsin välillä Vähänärän alueella, asiakirjat

5 Rajankäynnin päämäärät

Todettiin, että vuoden 2006 rajankäynnin päämääränä on saavuttaa rajan kulun yhtenäinen ja selvä esittäminen, jotta epäselvyyksiltä vältytään tulevaisuudessa. Rajankäynnissä käytettäviä menetelmiä valittaessa otetaan huomioon niiden kustannukset hyötyyn verrattuna.

6 Periaatteellisia teknisiä kysymyksiä

Todettiin yksimielisesti, että kumpikin maa suorittaa työt niillä osuuksilla, jotka on kuvattu nyt voimassa olevassa hoitosopimuksessa.

Sovittiin, että kumpikin maa vastaa omista rajankäynnin kustannuksistaan. Kustannukset pyritään jakamaan tasan jakamalla työt. Jos se ei ole mahdollista, esimerkiksi joidenkin suurempien teknisten töiden osalta, voidaan kustannuksia jakaa myös maiden välisillä rahasuorituksilla.

Sovittiin, että koko rajasta otetaan ilmakuvat mittakaavassa n. 1:30 000. Rajakartat ja kaikki maastokohteet, jotka määrittävät valtakunnanrajaa, esitetään ETRS89-

järjestelmässä. Rajamerkkien mittaus suoritetaan GPS- määrittäjinä käyttäen alueen lähistöllä olevia kiinteitä tukiasemia.

Todettiin yksimielisesti, että ilmakehu ja karttojen valmistus tehdään kokonaan joko Suomen tai Ruotsin toimesta. Päätös tehdään myöhemmin tarkempien selvitysten jälkeen.

Aamupäivällä 29.7.2004 suoritettiin yhteinen rajan ja rajamerkkien tarkastus merialueella Suomen merivartioston venekuljetuksiin tukeutuen. Oltiin yksimielisiä siitä, että rajamerkit pidetään periaatteessa entisellään, mutta joitakin muutoksia joudutaan tekemään maastossa tapahtuneiden muutosten takia.

Aamupäivällä 30.7.2004 suoritettiin yhteinen rajan ja rajamerkkien tarkastus jokirajalla Tornion - Haaparannan ja Ylitornio - Övertorneå alueiden välillä. Rajan merkinnän osalta todettiin, että etäisyyskilpiä ei enää tulla käyttämään. Niillä ei ole nyttemmin varsinaista tehtävää rajan osoittamisessa. Historiallisia merkkejä jokirajalla pidetään kunnossa vain, mikäli siitä ei aiheudu sanottavasti kustannuksia.

Oltiin yksimielisiä siitä, että rajankäynnin yhteydessä suvereniteettisaarien tila ja käsittely molemmissa maissa otetaan tarkasteltavaksi.

7 Rajankäynnin aikataulu

Laadittiin seuraavan kaltainen alustava aikataulu rajankäynnille. Syksyn 2004 aikana saadaan valmiiksi esitys rajankäynnin ohjeiksi ja laaditaan ilmakehuasuunnitelma. Kesällä 2005 suoritetaan maastotyöt, geodeettiset mittaukset ja ilmakehu tarvittavine signaloineineen. Talven 2005-2006 aikana valmistetaan ortokartat, suoritetaan syväväylän tulkinta niin pitkälle kuin mahdollista ortokarttoja käyttäen ja valmistellaan rajankäyntiasiakirjoja.

Kesällä 2006 suoritetaan syväväylän määrittäminen maastossa samoin kuin muut jäljellä olevat maastotyöt. Silloin suoritetaan myös molempien maiden yhteinen maastotarkastus. Talven 2006-2007 aikana valmistetaan ja allekirjoitetaan lopulliset rajankäyntiasiakirjat. Keväällä 2007 loppuasiakirjat luovutetaan kummankin maan ulkoasiainministeriölle ja rajankäynnin katsotaan tällöin tulleen päätökseen.

8 Valtuuskuntien ohjeet

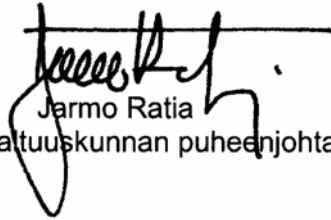
Pekka Tätilä oli laatinut luonnoksen "Ohjeet valtuuskunnalle". Keskusteltiin yleisesti ohjeiden sisällöstä. Todettiin, että Ruotsin valtuuskunta perehtyy ohjeisiin ja palaute toimitetaan Suomen valtuuskunnalle. Lopulliset, yhteiset molempien valtuuskuntien ehdotukset molempien maiden ulkoasiainministeriöille valmistellaan myöhemmin yhteistyössä valtuuskuntien toimesta.

9 Seuraava kokous

Seuraava kokous pidetään 21 tammikuuta 2005 Gävlessä, Ruotsissa.

10 Kokouksen päätös

Pääjohtaja Stig Jönsson kiitti Ruotsin valtuuskunnan puolesta ja korosti kokouksessa vallinnutta hyvää ilmapiiriä.

Jarmo Ratia

Suomen valtuuskunnan puheenjohtaja

Stig Jönsson

Ruotsin työryhmän puheenjohtaja

PÖYTÄKIRJA

Suomen ja Ruotsin välinen valtakunnanrajankäynti

Paikka: Lantmäteriverket, Gävle

Aika: 28. tammikuuta 2005, klo 9:00 – 13:00

Osallistujat:

Suomesta	Pääjohtaja Prikaatikenraali Maanmittausneuvos Yli-insinööri	Jarmo Ratia Mikko Kirjavainen Risto Nuuros Pekka Tätilä	
Ruotsista	Pääjohtaja Geodesian päällikkö Projektipäällikkö	Stig Jönsson Anders Olsson Stefan Gustafsson	<i>Puheenjohtaja</i> <i>Sihteeri</i>

1 Avaus

Stig Jönsson toivotti osallistujat tervetulleiksi ja avasi kokouksen.

2 Pöytäkirja Tornion kokouksesta, 29-30 kesäkuuta 2004

Pöytäkirja hyväksyttiin ja allekirjoitettiin.

3 Syksyn 2004 aikana suoritettut valmistelut

Valtuuskunnat ovat sekä Suomessa että Ruotsissa jättäneet ohje-ehdotuksensa ulkoasiainministeriölle joulukuun 2004 alkupuolella.

Helsingissä 29 marraskuuta 2004 pidetyssä kokouksessa (Tätilä/Gustafsson) on keskusteltu Suomen ja Ruotsin välisen rajankäynnin vaatimien tehtävien jaosta sekä kustannusarvioista.

Päätettiin, että Suomi tekee ilmakuvausten ja laatii kartat; Ruotsi suorittaa tukipisteiden mittauksen ja signaloinnin sekä rajakohteiden mittaukset. Näiden töiden kustannukset tasataan osapuolten kesken. Merkintöjen kunnostuksen sekä raivausten ja muiden vastaavien töiden kustannusten jaon osalta noudatetaan voimassaolevaa rajanhoitosopimusta.

Kumpikin valtuuskunta on pyytänyt ulkoasiainministeriötä osoittamaan tarvittavat varat rajankäyntiä varten.

4 Maiden päätösvalmistelujen tilanne

Kumpikin valtuuskunta on esittänyt maansa ulkoasiainministeriölle rajankäynti-valtuuskunnan asettamisesta. Esitykseen liittyvät ohjeet ja kustannusarvio. Valmistelut ovat edelleen käynnissä.

5 Suunnitellut tehtävät

Todettiin, että tukipisteiden mittaus, signalointi ja ilmakuvaus suoritetaan suunnitelmien mukaisesti kesän 2005 aikana. Suunnitelmia tarkennetaan vielä laitosten geodesian ja ilmakuvausten yksiköiden kesken.

Ortokartat laaditaan syksyn 2005 aikana. Tämän aineiston pohjalta aloitetaan rajajokien rajankulun tulkinta tammikuussa 2006. Kesän 2006 aikana tehdään täydennykset rajankulun tulkintaan vielä avoinna olevilla osuuksilla.

Rajakohteiden kunnostus ja mittaus aloitetaan kesällä 2005.

6 Kiinteistöoikeudellisia kysymyksiä rajankäynnin yhteydessä

Ruotsissa rajankäynnin seurauksena toiseen valtioon siirtyvien maa-alueiden osalta tehdään ennen rajankäyntiä tietyt sopeuttamistehtävät. Tällöin maa-alue siirretään ruotsalaisista kiinteistöistä valtion omistamaan kiinteistöön, joka rajankäynnin hyväksymisessä voidaan "luovuttaa" ja samalla se poistetaan Ruotsin kiinteistörekisteristä. Maanomistajille korvataan mahdolliset omaisuudenmenetykset kiinteistömuodostuslain tai pakkolunastuslain mukaan riippuen käsiteltävän valinnasta. Lainsäädännön mukaan nämä kysymykset on käsiteltävä rajankäynnin yhteydessä.

Suomessa ei vastaavaa menettelyä edellytetä.

7 Muut asiat

Koska Suomi on viime rajankäynnin jälkeen laajentanut aluevesiään 12 meripeninkulmaan, tulee rajankäynti ulottumaan pidemmälle Tornion/Haaparannan saariston edustalla ja Marketin luodon molemmin puolin.

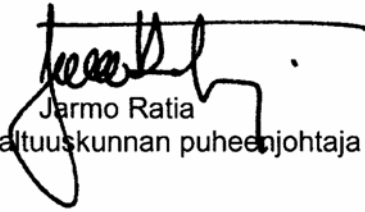
Päätettiin käyttää "Projektplatsen" -verkkopalvelua yhteisten aineistojen tallennukseen.

Uusi Suomen ja Ruotsin välinen rajajokisopimus on valmisteilla. Se on tulossa voimaan vuoden 2006 alussa. Keskusteluissa Ruotsin ulkoasiainministeriön kanssa Stefan on

esittänyt pyrkimykseksi, että tässä sopimuksessa vältettäisiin esittämästä valtakunnanrajaa kulkua koordinaateilla.

8 Seuraava kokous

Seuraava kokous pidetään 15.-16. helmikuuta 2006 Helsingissä.

Jarmo Ratia
Suomen valtuuskunnan puheenjohtaja

Stig Jönsson
Ruotsin työryhmän puheenjohtaja

PÖYTÄKIRJA

Suomen ja Ruotsin välinen valtakunnanrajankäynti 2006

Paikka: Maarianhamina ja Märket
Aika: 29-30. elokuuta 2005

Osallistujat:

Suomesta	Pääjohtaja	Jarmo Ratia
	Prikaatikenraali	Mikko Kirjavainen
	Maanmittausneuvos	Risto Nuuros
	Yli-insinööri	Pekka Tätilä
Ruotsista	Pääjohtaja	Stig Jönsson
	Geodesian päällikkö	Anders Olsson
	Projektipäällikkö	Stefan Gustafsson

1 ***Avaus***

Jarmo Ratia toivotti osallistujat tervetulleiksi ja avasi kokouksen.

2 ***Pöytäkirja Gävlen kokouksesta, 27-28. tammikuuta 2005***

Pöytäkirja hyväksyttiin tarkennuksen jälkeen.

3 ***Maiden päätösvalmistelujen tilanne***

Suomen rajankäyntivaltuuskunta asetettu 10. helmikuuta 2005, mutta Ruotsissa valmistelut ovat edelleen käynnissä.

4 Kesän 2005 aikana suoritettut työt

Tukipisteiden mittaukset ja signaaloinnit on suoritettu. Ilmakuvaus on tehty. Lisäksi rajamerkkien mittauksia on tehty Tornion - Haaparannan alueella. Työt on suoritettu maiden välisen työnjaon mukaisesti.

5 Suunnitellut tehtävät, syksy 2005 / talvi 2006

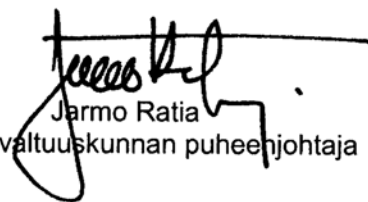
Ortokartat valmistetaan koko rajaosuudelle kolmen valtakunnan pyykki – Perämeri. Niiden avulla selvitetään syväväylä rajajoissa ja valtakunnanrajan kulku määritetään. Rajankäyntiasiakirjojen laatiminen aloitetaan.

6 Huomiot Märketillä käynnin perusteella

Todettiin, että kaikki rajamerkit ovat vahingoittumattomia. Suoritettiin tarkastusmittauksia RTK- laitteistolla. Todettiin, että rajankäynti käsittää ja sen tuloksena esitetään koko maiden välinen raja aina 12 meripeninkulman etäisyydellä molempien maiden peruspisteistä. Nämä alueet ovat Pohjanlahdella etelään Linnanklupu / Sarvenkatajan tasalta Tornion - Haaparannan edustalla, Merenkurkussa ja Ahvenanmerellä.

7 Seuraavat kokoukset

Seuraava kokous pidetään 15-16. helmikuuta 2006 Helsingissä. Tällöin käsitellään muun muassa rajan kulun pohjana olevaa syväväylän tulkintaa. Alustavasti päätettiin lopputarkastuksen ajankohdaksi 28-30. elokuuta 2006.

Jarmo Ratia
Suomen valtuuskunnan puheenjohtaja

Stig Jönsson
Ruotsin työryhmän puheenjohtaja

PÖYTÄKIRJA

Suomen ja Ruotsin välinen valtakunnanrajankäynti 2006

Aika: 16 helmikuuta 2006, 9:00-14:00
Paikka: Maanmittauslaitos, Helsinki

Osallistujat:

Suomesta:	Pääjohtaja	Jarmo Ratia
	Prikaatikenraali	Mikko Kirjavainen
	Maanmittausneuvos	Risto Nuuros
	Yli-insinööri	Pekka Tätilä
Ruotsista:	Pääjohtaja	Stig Jönsson
	Geodesian päällikkö	Anders Olsson
	Projektipäällikkö	Stefan Gustafsson

1 *Avaus*

Jarmo Ratia toivotti osallistujat tervetulleiksi ja avasi kokouksen.

2 *Ruotsin valtuuskunnan asettaminen*

Ruotsin rajankäyntivaltuuskunta on asetettu hallituksen päätöksellä 2005-11-24.

3 *Pöytäkirja Ahvenanmaan kokouksesta 29-30 elokuuta 2005*

Kokouksen pöytäkirja tarkastettiin ja hyväksyttiin. Pöytäkirjat allekirjoitetaan lopullisten rajankäyntiasiakirjojen laatimisen yhteydessä.

4 *Märket, jäljellä olevat työt*

Merkitään maastossa piste 2, joka toistaiseksi on ollut epäkeskisesti merkitty.

5 Suoritetut työt, syksy 2005 – helmikuu 2006

Kesän ja syksyn 2005 aikana suoritettiin geodeettisia mittauksia. Vielä mittaamatta ovat kolmen valtakunnan pyykin lähellä olevat rajapyykkit sekä muutama piste Tornion-Haaparannan seudulla. Nämä mitataan kesällä 2006.

Ilmakuvauksesta on tehty ortokuvat ja rajakarttojen lehtijako on laadittu.

Syväväylän tulkinta on tehty ortokuville yhteistyössä molempien valtuuskuntien sihteerien toimesta. Muun muassa osin kesällä 2005 Tornionjoella vallinneen suhteellisen runsaan vedenkorkeuden takia tarkistetaan noin 15 kohdetta ja siltojen seudut kesällä 2006.

6 Tehtävät lopputarkastukseen mennessä

Maastotyöt

- syväväylän määrittämisen loppuunsaattaminen
- geodeettisten mittausten loppuunsaattaminen
- pysyvien rajamerkkien kunnostus
- rajan raivaus

Asiakirjojen laatiminen

7 Lopputarkastus

Lopputarkastus suoritetaan 28-30. elokuuta 2006. Se aloitetaan kolmen valtakunnan pyykin tarkastuksella, johon osallistuu myös Norjan edustaja. Lopputarkastus päättyy Tornion-Haaparannan saaristoon.

Ruotsi hoitaa Norjan edustajan kutsumisen kolmen valtakunnan pyykin tarkastukseen.

Kesän maastotöiden jälkeen avoinna olevat kysymykset ratkaistaan lopputarkastuksen yhteydessä.

8 Sopimus rajan tulevasta hoidosta

Annettiin sihteeereille tehtäväksi luonnostella molemmille hallituksille jätettävä ehdotus sopimukseksi rajan tulevasta hoidosta.

9 Muut asiat

Rajamerkit

Keskustelun jälkeen päätettiin, että jatkotöiden yhteydessä käytetään seuraavia periaatteita:

- *Valtakunnanpyykkit* eli rajalla olevat, rajan kulkua osoittavat merkit kunnostetaan ja niiden sijainti mitataan
- *Rajapyykkit*; näistä taitepiteitä epäsuorasti osoittavista merkeistä kunnostetaan ja mitataan vain Aa, jonka osoittamalla linjalla raja eroaa syväväylästä, sekä merkit 67 (Suomi) ja 67 (Ruotsi), jotka ovat eteläisimmät rajamerkit. Muut pisteet mitataan ja dokumentoidaan, mutta ne eivät vastaisuudessa osoita valtakunnan rajan sijaintia

- saaristossa olevat *suuntamerkit* mitataan ja puretaan
- teiden varsilla ja silloilla olevat *kyltit* sijoitetaan rajan kulun mukaisiin paikkoihin

Suuntamerkkien purkua selvitetään vielä tarkemmin asianomaisia tahoja kuulemalla.

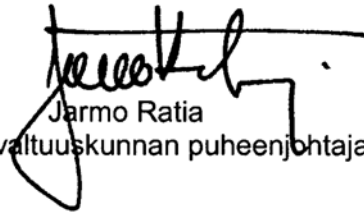
Rajankäynnin asiakirjat

Keskusteltiin rajakarttojen ulkoasusta. Päätettiin, että käytetään samaa ulkoasua kuin viimeksi suoritetussa Suomen ja Norjan rajankäynnissä.

Asiakirjoista tehdään vain rajoitettu määrä paperiversioina arkistokäyttöön. Kaikki muu jakelu suoritetaan digitaalisessa muodossa.

10 Kokouksen päätös

Puheenjohtaja kiitti osallistujia ja totesi, että kokouksessa oli vallinnut rakentava ilmapiiri.

Jarmo Ratia
Suomen valtuuskunnan puheenjohtaja

Stig Jönsson
Ruotsin valtuuskunnan puheenjohtaja

PÖYTÄKIRJA

Kolmen valtakunnan pyykin tarkastus

1.

Suomen ja Ruotsin vuoden 2006 säännönmukaisen rajankäynnin yhteydessä on Rajavartiolaitos Suomen rajankäyntivaltuuskunnan toimeksiannosta suorittanut Suomen, Ruotsin ja Norjan valtakuntien rajan yhtymäkohdassa Golddaluoktassa sijaitsevan Kolmen valtakunnan pyykin kunnostustyöt.

2.

Tarkastukseen osallistui:

Suomen rajankäyntivaltuuskunta:

Pääjohtaja Jarmo Ratia

Maanmittausneuvos Risto Nuuros

Yli-insinööri Pekka Tätilä

Prikaatikenraali Mikko Kirjavainen

Ruotsin rajankäyntivaltuuskunta:

Pääjohtaja Stig Jönsson

Geodesian päällikkö Anders Olsson

Projektipäällikkö Stefan Gustafsson

Norjan edustajana:

Läänin kartastopäällikkö Arne-Olav Berg

3.

Tarkastuksessa todettiin:

- Kolmen valtakunnan pyykki sijaitsee alkuperäisessä paikassa ja sen rakenne on entisellään
- Pyykin betoninen pintakerros on kunnostettu
- Pyykin keltamaalaus on uusittu ja valtioiden tunnusten kaiverukset sydänkivessä ovat entisellään ja niiden maalaukset on uusittu.

Suoritettut työt todettiin tarkoituksenmukaisiksi ja pyykin kunto hyväksi.

4.

Tämä pöytäkirja on laadittu suomen-, ruotsin ja norjankielellä, ja osapuolille on annettu yksi kullakin kielellä laadittu kappale.

Kilpisjärvi 28.8.2006

Jarmo Ratia

Stig Jönsson

Arne-Olav Berg

Risto Nuuros

Anders Olsson

Pekka Tätilä

Stefan Gustafsson

Mikko Kirjavainen

PROTOKOLL

Inspeksjon av Treriksrøysa

1.

I forbindelse med den alminnelige Grenseoppgangen Finland – Sverige 2006 er Treriksrøysa i Golddaluokta der riksgrensene mellom Finland, Sverige og Norge støter sammen restaurert. Arbeidet er utført av Gränsbevakningen på oppdrag fra den finske grensekommisjonen.

2.

Ved inspeksjonen deltok:

Den finske grensekommisjonen:

Generaldirektør Jarmo Ratia

Lantmäteriråd Risto Nuuros

Overingeniør Pekka Tätilä

Brigadegeneral Mikko Kirjavainen

Den svenske grensekommisjonen:

Generaldirektør Stig Jönsson

Geodesisjef Anders Olsson

Avdelningsdirektør Stefan Gustafsson

Fra norske myndigheter:

Fylkeskartsjef Arne-Olav Berg

3.

Under inspeksjonen ble det konstatert:

- Treriksrøysa ligger på sin opprinnelige plass og har sin tidligere konstruksjon.
 - Overflaten på røysa som er i betong er reparert.
 - Røysas gulmaling er fornyet, og statselementenes inngraving på hjertesteinen er som før og nymalt.
- De utførte arbeidene ble ansett for å være formålstjenelige og riksrøysa er satt i god stand.

4.

Denne protokollen er opprettet på finsk, svensk og norsk, og landenes berørte myndigheter har fått ett originaleksemplar på hvert språk.

Kilpisjärvi 28.8.2006

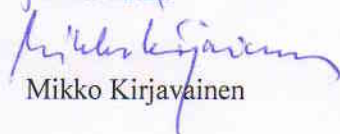
Jarmo Ratia

Risto Nuuros

Pekka Tätilä

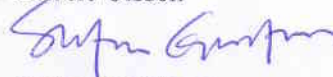
Mikko Kirjavainen

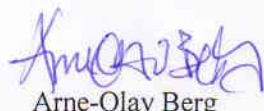
Stig Jönsson

Anders Olsson

Stefan Gustafsson

Arne-Olav Berg

PÖYTÄKIRJA

Suomen ja Ruotsin välinen valtakunnanrajankäynti 2006

Aika: 28 elokuuta 2006, klo 15:00-17:00, 29 elokuuta 2006, klo 09:00-12:00

Paikka: Kaupunginhotelli, Haaparanta

Osallistujat:

Suomesta:	Pääjohtaja	Jarmo Ratia
	Prikaatikenraali	Mikko Kirjavainen
	Maanmittausneuvos	Risto Nuuros
	Yli-insinööri	Pekka Tätilä
Ruotsista:	Pääjohtaja	Stig Jönsson
	Geodesian päällikkö	Anders Olsson
	Projektipäällikkö	Stefan Gustafsson

1 Avaus

Stig Jönsson toivotti osallistujat tervetulleiksi ja avasi kokouksen.

2 Pöytäkirja Helsingin kokouksesta 15 helmikuuta 2006

Kokouksen pöytäkirja tarkastettiin ja hyväksyttiin.

3 Vuonna 2006 suoritettut työt

Kesän 2006 aikana on suoritettu täydentävät geodeettiset mittaukset. Jäljellä on vielä eräitä mittaustulosten tarkistuksia.

Valtuuskuntien jäsenet Pekka Tätilä ja Stefan Gustafsson ovat heinäkuussa yhteistyössä tarkastaneet ja käyneet läpi talvella tehdyn syväväylän tulkinnan. Tässä kokouksessa valtuuskunnilla on käsiteltävänä tarkastuksen tuloksena syntynyt

yhteinen ehdotus. Ehdotuksessa on kuusi yksittäistä kohdetta, joihin valtuuskuntien on otettava kantaa:

- Laskujoki Kilpisjärvestä
- Isosaaresta pohjoiseen
- Iso Aareansaari
- Pellon sillan seutu
- Hietaniemi / Hedenäset
- Vähänärä

Maastotarkastuksen ja käydyin keskustelun jälkeen valtuuskunnat vahvistivat ehdotuksen kokonaisuudessaan.

Suoritettiin raja-alueen tarkastus Kaupunginlahden ympäristössä.

4 Jäljellä olevat työt

Rajalinjan laskenta suoritettujen mittausten perusteella.

Vähäisiä raivauksia Haaparannan / Tornion alueella.

Laaditaan esitys rajanlinjojen kulusta merellä Tornion - Haaparannan saaristossa, Merenkurkussa ja Ahvenanmerellä.

5 Asiakirjojen laadinta

Asiakirjat laaditaan Suomen ja Norjan välisessä, vuoden 2000 rajankäynnissä noudatetun mallin mukaisesti.

Hyväksyttiin rajakarttojen malli ja sisältö

Suomi vastaa teknisen aineiston ja karttojen valmistelusta. Ruotsi vastaa sopimuksista ja rajankuvauksesta.

Molempien maiden maanmittauslaitoksilla on oikeus käyttää ja jakaa aineistoa, joka on laadittu rajankäynnin yhteydessä.

6 Sopimus rajan tulevasta hoidosta

Valtuuskunnat päättivät, että loppuasiakirjoihin liitetään ehdotus rajan tulevasta hoidosta. Sovittiin, että hoitovastuu Tornion - Haaparannan alueella jaetaan uudelleen siten, että Ruotsi vastaa rajasta ja merkeistä alkaen siitä, kun raja eroaa syväväylästä kaupunkien pohjoispuolella aina viimeiseen maalla olevaan rajamerkkiin Tornion tulliaseman eteläpuolella. Suomi vastaa rajan ja kaikkien merkkien hoidosta saaristossa.

7 Seuraava kokous

Seuraava kokous, joka ilmeisesti on myös rajankäynnin loppukokous, pidetään 19-20 maaliskuuta 2007.

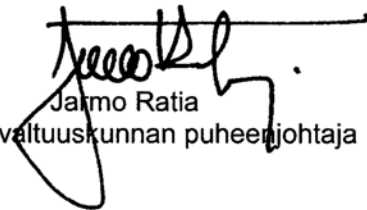
Tähän kokoukseen mennessä pitää kaikkien kohdissa 4-6 mainittujen töiden olla valmiina.

Lisäksi kokouksessa käsitellään rajankäynnin kustannusten mahdollista valtuuskuntien välistä tasaamistarvetta.

8 Kokouksen päätös

Molempien valtuuskuntien puheenjohtajat kiittivät Pekka Tätilää ja Stefan Gustafssonia tähänastisesta, hyvin suoritetuista työstä.

Puheenjohtaja kiitti kokouksen osanottajia ja julisti kokouksen päättyneeksi.

Jarmo Ratia
Suomen valtuuskunnan puheenjohtaja

Stig Jönsson
Ruotsin valtuuskunnan puheenjohtaja

Suomen – Ruotsin rajankäynti 2006

PÖYTÄKIRJA

Aika: 20 maaliskuuta 2007 kl 9:30-11:30

Paikka: Maanmittauslaitos, Helsinki

Suomesta:

Pääjohtaja Jarmo Ratia
Prikaatikenraali Mikko Kirjavainen
Maanmittausneuvos Risto Nuuros
Yli-insinööri Pekka Tätilä

Från Sverige:

Pääjohtaja Stig Jönsson
Geodesiapäällikkö Anders Olsson
Osastopäällikkö Stefan Gustafsson

1 Kokouksen avaus

Jarmo Ratia toivotti kaikki tervetulleiksi ja avasi kokouksen.

2 Valtuuskuntien esitys Perämeren ja Selkämeren rajoiksi

Keskusteltiin käytännön tehtävistä, joita tarvitaan esityksen toteuttamiseksi. Todettiin, että rajankäynnin molemmissa maissa tapahtuvan tulosten hyväksymisen jälkeen on tehtävä tekninen täytäntöönpano, joka voidaan suorittaa niiden periaatteiden mukaan, joista sovitaan tulevassa hoitosopimuksessa.

Todettiin myös, että ennen näiden rajapisteiden lopullista sovitusta ja projisointia tarvitaan kummassakin maassa eräitä aluemerren määrittäviä kansainvälisen aluemerta koskevan 12 meripeninkulman säännön mukaisesti.

3 Valtuuskuntien esitys tulevaksi hoitosopimukseksi

Todettiin, että esityksen mukaan sopimus olisi voimassa toistaiseksi eikä vain seuraavaan yleiseen rajankäyntiin asti. Valtuuskunnat päättivät, että se mitä ylläpitoalueista viime kokouksessa sovittiin pätee edelleen jaoksi niihin alueisiin, jotka on mainittu 3 artiklassa.

4 Yhteenveto vuoden 2006 rajankäynnin kustannuksista

Molemmat valtuuskunnat ovat laatineet laskelman rajankäynnin kustannuksista. Todettiin, että maiden kustannukset ovat yhtä suuret. Tämä on toteutunut siten, että kumpikin maa on maksanut omat henkilökustannuksensa ja ne työt jotka sen alueella on tehty ja yhteiset työt on jaettu siten, että kustannukset niissä ovat tulleet yhtä suuriksi.

5 Rajankäynnin asiakirjat

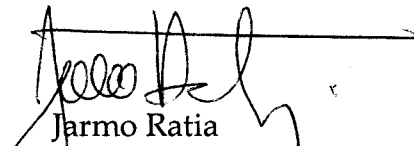
Todettiin, että rajankäynnin asiakirjat ovat valmistuneet ja käsittävät suomenkieliset perusasiakirjat, ruotsinkieliset perusasiakirjat ja 49 lehteä sisältävän rajakartaston.

6. Rajapöytäkirjan allekirjoitus

Valtuuskunnat allekirjoittivat raja-asiakirjat.

7. Rajankäynnin päätös

Pääjohtaja Ratia kiitti molempien valtuuskuntien jäseniä ja ilmaisi tyytyväisyytensä siitä hyvästä yhteistyöstä, joka oli vallinnut rajankäynnin aikana. Pääjohtaja Stig Jönsson kiitti kaikkia ja korosti miellyttävää ilmapiiriä, joka oli leimaa-antavaa koko rajankäynnin ajan.

Jarmo Ratia
Suomen valtuuskunnan
puheenjohtaja

Stig Jönsson
Ruotsin valtuuskunnan
puheenjohtaja

6. ESITYS TULEVAKSI HOITOSOPIMUKSEKSI

6. Valtuuskuntien esitys rajan tulevasta hoidosta

Maiden välisen sopimuksen mukaisesti jaksottainen rajankäynti suoritetaan joka 25. vuosi. Tämän rajankäynnin jälkeen seuraava rajankäynti suoritetaan vuonna 2031.

Koska yleisten rajankäyntien väliaika on pitkä, on kysymys rajan tarkastuksesta ja hoidosta tärkeä myös jaksojen välillä, kun otetaan huomioon aika ajoitin esiintyvät muutos- ja täydennystarpeet sekä tarve rahoittaa nämä tehtävät.

Rajankäynnin 1981 ja rajankäynnin 2006 välillä on ollut voimassa *Suomen tasavallan ja Ruotsin kuningaskunnan välinen sopimus näiden maiden välisen valtakunnanrajan hoidosta*. Sopimus on ollut toimiva ja se on taannut, että valtakunnanraja on ollut koko ajan hyvässä kunnossa. Rajankäyntivaltuuskunnat ovat yksimielisiä siitä, että myös jatkossa tarvitaan maiden välillä erityistä sopimusta rajan hoidosta. Rajankäyntivaltuuskunnat esittävät siten, että vastaava sopimus solmittaisiin. Sopimuksen tarkoituksena on taata valmius tarpeellisten töiden suorittamiseen, huolehtia, että rajatyöt mahdollisuuksien mukaan tehdään yhteistyössä muiden tehtävien kanssa ja taata raja-asiakirjojen selvä päivitys- ja arkistointimenettely.

Rajankäyntivaltuuskunnat ovat laatineet yhteisen esityksen uudeksi sopimukseksi. Periaatteet ovat samat kuin aikaisemmassakin sopimuksessa kuitenkin sillä erolla, että esitys ei sisällä sen voimassaolon päättymistä seuraavaan yleiseen rajankäyntiin.

Jäljempänä on esitys sopimustekstiksi:

SUOMEN TASAVALLAN JA RUOTSIN KUNINGASKUNNAN VÄLINEN SOPIMUS MAIDEN
VÄLISEN VALTAKUNNANRAJAN HOIDOSTA

1 artikla

Suomen tasavallan ja Ruotsin kuningaskunnan välisellä valtakunnanrajalla tarkoitetaan tässä sopimuksessa raja, joka on määritelty maiden välisessä viimeisimmässä säännönmukaisessa rajankäynnissä.

2 artikla

Sopimuspuolet sitoutuvat tällä sopimuksella huolehtimaan rajan teknisestä määrittelystä, tarkastuksesta ja hoidosta sekä suorittamaan tarpeelliset tehtävät pitääkseen rajan ja merkinnän sellaisena kuin se on rajankäynnin tuloksena. Näihin tehtäviin kuuluvat muun muassa:

- rajan teknisen määrittelyn ylläpito,
- vahingoittuneiden rajamerkkien korjaus,
- rajamerkkien maalauksen kunnossapito,
- näkemien raivaus rajamerkkien luona ja raja-aukoilla
- työt uusien rajamerkkien tekemiseksi tai vanhojen merkintöjen kuntoon laittamiseksi tapauksissa, joissa tekniset työt tai muut muutokset maastossa rajoitetulla alueella aiheuttavat tarvetta muuttaa tai parantaa valtakunnanrajan merkintää

.

Työt suoritetaan Suomen ja vastaavasti Ruotsin valtuuskunnalle annettujen viimeisimmän rajankäynnin ohjeiden mukaan ja niiden kyseisen rajankäynnin teknisissä töissä noudatettujen suuntalinjojen mukaisesti, jotka on esitetty tällöin laadituissa asiakirjoissa.

3 artikla

Rajan ja rajamerkkien hoito jaetaan osuuksittain molempien maiden kesken siten, että kustannukset jakautuvat tasan maiden kesken sopimalla siitä valtakunnanrajan hoidosta vastuullisten viranomaisten kesken.

4 artikla

Ennen valtakunnanrajan tai rajamerkkien hoitotöiden aloittamista on kyseisen maan hoitotyöstä vastuullisen viranomaisen ilmoitettava töistä toisen maan vastuulliselle viranomaiselle. Toisen maan vastuullisen viranomaisen edustajilla on oikeus olla läsnä töiden suorituksessa.

5 artikla

Jos viranomainen, jolla toisessa maassa on vastuu rajamerkkien ja valtakunnanrajan kunnossapidosta, huomaa, että tehtävät toisen maan hoitamalla

raja-osuudella tai rajamerkeillä ovat tarpeen, tulee siitä ilmoittaa tälle hoitotöistä vastuulliselle viranomaiselle.

6 artikla

Suoritetuista valtakunnanrajan ja rajamerkkien hoitotöistä laaditaan muistiot, joista toimitetaan jäljennökset toisen maan hoidosta vastaavalle viranomaiselle.

7 artikla

Edellä olevien artiklojen mukainen rajamerkkien hoidosta vastuullinen viranomainen on Suomessa nimetty Suomen rajanhoitovaltuuskunta ja Ruotsissa Maanmittauslaitos.

8 artikla

Kumpikin sopijapuoli vastaa itse kustannuksista niissä rajamerkkien kunnostustöissä, joista on sovittu 3 artiklan mukaisesti.

Lähemmin sovittavalla tavalla jaetaan maiden kesken ne kustannukset, jotka aiheutuvat sellaisista rajan merkinnän muutoksista tai parannuksista, jotka tehdään teknisten töiden tai maaston muiden muutosten takia rajoitetulla alueella.

9 artikla

Tämä sopimus tulee voimaan kolmenkymmenen päivän kuluttua siitä, kun sopijapuolet ovat diplomaattiteitse ilmoittaneet toisilleen, että voimaantulon edellyttämät maassa voimassa olevien säädösten mukaiset toimenpiteet on suoritettu.

10 artikla

Artiklassa 7 mainittujen rajan hoidoista vastuullisten viranomaisten tulee hyvissä ajoin valmistella ja tehdä ehdotus koskien seuraavaa säännönmukaista rajankäyntiä.

Tehty päivänä kuuta 200 kahtena suomen- ja ruotsinkielisenä kappaleena, joiden tekstit ovat yhtä todistusvoimaiset.

Tämän vakuudeksi asianomaisten valtioiden valtuutetut ovat allekirjoittaneet tämän sopimuksen.

Suomen tasavallan puolesta

Ruotsin kuningaskunnan puolesta

7. VALTAKUNNANRAJAN KUVAUS

7.1 Rajankuvaus

Suomen ja Ruotsin välisen valtakunnanrajan kuvaus

Laadittu rajankäynnissä 2006

Valtakunnanrajalla tarkoitetaan sitä osaa maiden rajasta, jolla niiden alueet suoraan liittyvät rajoittuvat toisiinsa maalla, järvillä, joilla ja merellä.

Tähän kuvaukseen liittyy 49 rajakarttaa.

Kaikki rajan paikkaa maastossa määrittävät rajamerkit on mitattu ja esitetty ETRS89:n mukaisessa koordinaattijärjestelmässä. Rajan taitepisteet on esitetty vastaavasti.

Rajan sijainti osuuksilla I-IV ja VII, joilla se seuraa syväväylää, kulkee järvien kautta tai jonkin muun määrittelyn mukaisesti, on esitetty rajakartoilla. Näiden karttojen tulkinnan tueksi valtakunnanrajan EUREF89 -koordinaatit on liitetty raja-asiakirjoihin.

Rajaosuus I. Kolmen valtakunnan pyykki – Lätäsenon ja Könkämäenon yhtymäkohta

Alla esitettyjä poikkeuksia lukuun ottamatta valtakunnanraja seuraa tällä osuudella Könkämäenon syväväylää. Rajan yksityiskohtainen kulku on esitetty rajakartoilla numerot 1-11.

Suomen ja Ruotsin välinen valtakunnanraja alkaa näiden maiden Norjan vastaiselta rajalta, Golddajavrilla sijaitsevasta kolmen valtakunnan pyykistä. Siitä raja kulkee suoraa linjaa valtakunnanpyykkiin nro 1. Valtakunnanpyykistä nro 1 raja jatkuu suoraa linjaa valtakunnanpyykkiin nro 1 a, ja edelleen suoraa linjaa valtakunnanpyykkiin nro 1 b.

Valtakunnanpyykistä nro 1 b valtakunnanraja kulkee keskilinjaa Kuokkimajärven läpi ja seuraa sen laskujokea, Kuokkimajokea, Koltalahteen Kilpisjärveen, edelleen tämän järven keskilinjaa ja Salmen läpi sekä Alajärven kautta sen keskilinjaa.

Alajärven jälkeen valtakunnanraja seuraa Könkämäenon syväväylää koko rajaosuudelle lukuun ottamatta seuraavia poikkeamia:

<i>Karttalehti</i>	<i>Kohde</i>	<i>Rajan kulku</i>
Lehti 3	Taatsajärvi	Raja seura keskilinjaa
Lehti 3	Kiellijärvi	Raja seura keskilinjaa
Lehti 3	Mukkavuopio	Raja seura keskilinjaa
Lehti 3	Mukkajärvi	Raja seura keskilinjaa
Lehti 6	Ainavarppijärvi	Raja seura keskilinjaa. Raja seuraa joen syväväylää sisään- ja ulosvirtausalueella
Lehti 7	Risantomansaari	Raja erkanee Könkämäenon syväväylästä ja seuraa sen

		haaran syväväylää, joka on pohjoiseen ruotsalaisesta Risantomansaaresta, joka puolestaan on Isosaaresta pohjoiseen
Lehti 7	Naimakkajärvi	Raja seura keskilinjaa
Lehti 8	Rautukukki	Raja eroaa syväväylästä kulki kahden ruotsalaisen saaren pohjoispuolella Ylisen Rautokurkkion ja Alaisen Rautokurkkion välissä
Lehti 9	Kenttäsaari	Raja eroaa joen syväväylästä kulki suomalaisen Harvissaaren ja ruotsalaisen Kenttäsaaren keskivälistä, ja seuraa sen jälkeen veden syvintä kohtaa Ruotsin Kenttäsaaren ja Suomen puoleisen rannan välillä Kelottijärveen saakka.
9, 10	Kelottijärvi	Raja seura keskilinjaa

Rajaosuus II. Muonionjoki

Valtakunnanraja seuraa tällä osuudella alla lueteltuja poikkeuksia lukuun ottamatta Muonionjoen syväväylää. Rajan yksityiskohtainen kulku on esitetty rajakartoilla numerot 11-29.

<i>Karttalehti</i>	<i>Kohde</i>	<i>Rajan kulku</i>
Lehti 25	Iso Aareansaari	Raja eroaa syväväylästä 400 m ruotsalaisen Iso Aareansaaren pohjoispuolella ja kulkee kuten vuoden 1926 rajankäynnissä on sovittu Iso Areansaaren ja Suomen puoleisen jokirannan välistä. Tällöin se myös leikkaa pohjoisesta saaren länsipuolelle muodostunutta sorasärkkää, Pikkukaria. Raja yhtyy jälleen joen syväväylään Aareankosken yläpuolella.

Rajaosuus III. Tornionjoki Tornion tasalle

Alla mainittuja poikkeuksia lukuun ottamatta valtakunnanraja seuraa tällä osuudella syväväylää Tornionjoessa. Rajan yksityiskohtainen kulku on esitetty rajakartoilla numerot 29-44.

<i>Karttalehti</i>	<i>Kohde</i>	<i>Rajan kulku</i>
Lehti 44	Tornio	Raja seuraa syväväylää pisteeseen, joka on sen ja suoran Aa – 56b/62a leikkauspiste.

Rajaosuus IV. Tornio – taitepiste IV

Rajan yksityiskohtainen kulku on esitetty rajakartoilla numerot 44-48.

Raja kulkee edellä mainitusta leikkauspisteestä edelleen – 56b/62a – ab – ac – ad – ae – 57a/63a – ag – ah – ai – ak – al – al1 – al2 – am – an – ao – ap – aq – aq-ar1 – as – at – au – aw – ax – 62/65 – az – I – 65a/66a – 65b/66b – II – III – IV.

Rajaosuus V.**Taitepiste IV – Mannermaajalustasopimuksen 1972 piste 2**

Taitepisteestä IV raja jatkuu maiden välisen mannermaajalustasopimuksen (20. syyskuuta 1972) mukaiseen pisteeseen nro 2.

Rajaosuus VI.**Pisteestä 2 Märketille**

Edellisen rajankäynnin jälkeen molemmat maat ovat laajentaneet aluemerensä 12 meripeninkulmaan. Käytettävissä olevien rajankäyntien aineistot, kansallisten aluemerien määrittelyjen tilanne ja 1972 mannermaajalustasopimus eivät ole niin yhteneväisiä, että olisi mahdollista helposti teknisesti määrittää valtakunnanrajan sijainti. Tämän vuoksi rajankäyntivaltuuskunnat esittävät menettelyn periaatteet. Periaate-ehdotuksen myöhempi täytäntöönpano edellyttää vain teknisiä tehtäviä. Nämä voidaan toteuttaa maiden välillä rajan hoidosta tehtävän sopimuksen mukaisin toimenpitein.

Periaate-ehdotus on esitetty kappaleessa 7.2.

Esitetyt periaatteet mahdollistavat määrittämään

- sen valtakunnanrajan pisteen Tornion – Haaparannan saariston ulkopuolella missä Suomen aluemi eroaisi mannermaajalustan rajasta.
- ne valtakunnanrajan pisteet Merenkurkussa, joissa Ruotsin aluemi eroaisi mannermaajalustan rajasta.
- sen valtakunnanrajan pisteen Märketin pohjoispuolella, missä Ruotsin aluemi eroaisi mannermaajalustan rajasta.

Rajaosuus VII.**Märketin luoto**

Rajan teknisesti yksityiskohtainen kulku on esitetty rajakartalla nro 49.

Valtakunnanraja tulee pohjoisesta luodolle sen pohjoisrannalla sijaitsevaan pisteeseen, jolle on annettu numero 11 ja joka on merkitty messinkipultilla, ja jatkuu sen jälkeen samaa suoraa linjaa pitkin pisteeseen nro 2. Tästä pisteestä raja jatkaa suorina linjoina luodon yli pisteiden 2 - 3 - 4 - 5 - 1 - 6 - 7 - 8 - 9 kautta. Pisteet 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8 ja 9 on kaikki merkitty kallioon poranreiällä. Piste nro 1 on merkitty messinkipultilla.

Pisteestä nro 9 raja seuraa suoraa linjaa, jonka määrittävät luodon keskipiste - nro 1 - ja Suomen mannermaajalustan ja kalastusvyöhykkeen välisestä sekä Ruotsin talousvyöhykkeen välisestä rajasta (2. kesäkuuta 1994) tehdyn sopimuksen piste nro 1, luodon etelärannan lähellä olevaan, messinkipultilla merkittyyn pisteeseen nro 12.

Rajaosuus VIII.**Märketin eteläpuoli**

Pisteestä 12 valtakunnanraja jatkuu pitkin suorina linjoja (geodeettisia linjoja) merelle niin pitkälle kuin molemmin puolin rajaa on Suomen ja vastaavasti Ruotsin hallitsemia aluemerta. Toisin sanoen suorina linjoina pisteiden 12 – 1 – 2 – 3 kautta, joista kolme viimeksi mainittua on määritelty edellä mainitussa vuoden 1994 sopimuksessa, ja jatkuu edelleen pisteeseen 129, jossa Suomen alumeren raja eroaa edellä mainitusta vuoden 1994 sopimuksen mukaisesta rajasta.

7.2 Raja Perämerellä ja Selkämerellä

Suomen ja Ruotsin välinen raja Perämerellä ja Selkämerellä

Tausta

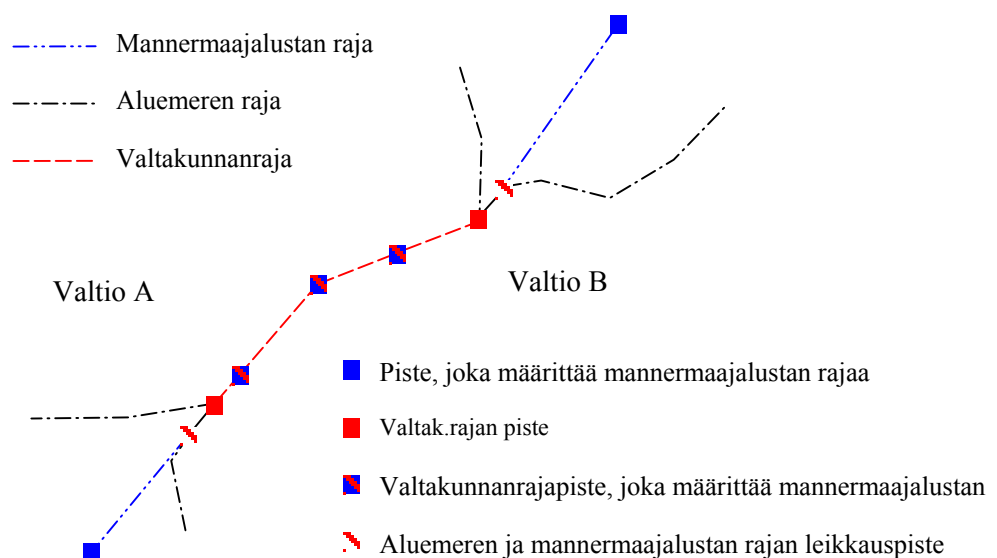
Suomella ja Ruotsilla on sopimus mannermaajalustan rajan määrittämisestä Perämerellä, Selkämerellä, Ahvenanmerellä ja Itämeren pohjoisimmassa osassa, 29. syyskuuta 1972. Lisäksi on voimassa 2 kesäkuuta 1994 tehty sopimus Suomen mannermaajalustan ja kalastusvyöhykkeen sekä Ruotsin talousvyöhykkeen välillä Ahvenanmerellä ja pohjoisella Itämerellä.

Viimeksi mainitussa sopimuksessa sovittiin myös, että raja Suomen mannermaajalustan ja kalastusvyöhykkeen sekä Ruotsin talousvyöhykkeen välillä Märketin pohjoispuolella, odotettaessa rajan teknistä tarkastamista, seuraa mannermaajalustan rajaa vuodelta 1972.

Valtakunnanraja merialueella (periaate)

Suomen ja Ruotsin välinen mannermaajalustan raja on niiden perusviivojen välinen keskiviiva, joista maiden aluemerien (12 meripeninkulmaa, 22224 m) lasketaan. Niissä tapauksissa, joissa maiden aluemeret kohtaavat, on mannermaajalustan raja myös valtakunnanraja.

Jokaisella tällaisella valtakunnanrajan alueella pitää määrittää ne pisteet, joissa maiden aluemerien rajat eroavat mannermaajalustan rajasta. Tällöin se näistä pisteistä, joka on lähempänä kyseistä raja-alueita, määrittää valtakunnanrajan päätepisteen, periaatepiirros ohessa.

Esitys menettelyksi pisteitä määriteltäessä

Mannermaajalustan raja (talousvyöhyke)

Mannermaajalustan raja määritettiin alun perin 17 pisteen avulla määrittämällä niiden sijainnit kolmen suomalaisen merikortin pohjalla (latitudi ja longitudi asteissa ja minuuteissa; minuutit yhdellä desimaalilla).

Vuoden 1994 sopimuksessa sen kohteena olleet pisteet muunnettiin yleismaailmallisen ”World Geodetic System 1984” (WGS84) –järjestelmän mukaisiksi. Sijainnit annettiin muunnoksen jälkeen asteissa ja minuuteissa, minuutit kolmella desimaalilla.

Muunnokseen käytettiin yleisesti tunnettuja, vanhan suomalaisen järjestelmän ja WGS84:n välisiä kaavoja.

Valtakunnanraja

Säilytetään mannermaajalustan raja entisellään muuntamalla asianomaiset Märketistä pohjoiseen olevat pisteet WGS84 -järjestelmään samalla tavalla kuin 1994 sopimuksessa.

Vuoden 1972 sopimuksen rajalinja pysyy siten paikallaan, eikä myöskään Märketin eteläpuoliseen alueeseen kosketa.

Valtakunnanrajan ”uudet” pisteet määritetään seuraavalla tavalla:

Kaikille kyseessä oleville alueille tehdään paikallinen transversal-merkator –projektio, jonka jälkeen kyseessä olevien linjojen leikkauspisteet lasketaan projektiotasolla. Nämä pisteet muunnetaan WGS84-järjestelmän mukaisiksi longitudeiksi ja latitudeiksi. Näiden ja muiden Märketin pohjoispuolisten pisteiden väliset linjat muodostuvat loxodromeista (linjat, joilla on vakio suunta) tai geodeettisista viivoista (lyhin etäisyys).

Sopivat keskimeridiaanit näille kolmelle projisoinnille ovat:

Etelään Tornion - Haaparannan saaristosta	24° 09' O
Merenkurkku	20° 49' O
Märketin pohjoispuolella	19° 10' O

7.3 Rajan koordinaatit Koordinater för gränsen

SUOMEN - RUOTSIN RAJANKÄYNTI 2006 Valtakunnanpyykkien ja -rajan taitepisteiden koordinaatit

GRÄNSÖVERSYNEN SVERIGE - FINLAND 2006 Koordinater för riksrösen och brytpunkter på riksgränsen

RAJAOSAT I - III GRÄNSAVSNITT I - III

Valtakunnanpyykkit (Vp) kolmen valtakunnan pyykiltä Golddajavrilta etelään
Riksrösenä (Rr) från treriksröset från Golddajavri och söderut

<i>r</i>	<i>Pnr</i> <i>Tunnus</i>	<i>Pnr</i> <i>Tunnus</i>	<i>SWEREF99 34 N</i> <i>Euref-Fin34: N</i>	<i>SWEREF99 34 E</i> <i>Euref-Fin34: I</i>	<i>ETRS89 N</i> <i>[ggmss,dddd]</i>	<i>ETRS89 E</i> <i>[ggmss,dddd]</i>	<i>Gk nr</i> <i>Rk nr</i>
	Kolmen vp	Treriksröset	7 661 115,170	481 997,390	690335,8873	203255,0912	1
	Vp 1	Rr 1	7 661 039,422	482 007,304	690333,4441	203256,0362	1
	Vp 1a	Rr 1a	7 660 989,207	482 056,080	690331,8345	203300,4717	1
	Vp 1b	Rr 1b	7 660 957,286	482 133,855	690330,8224	203307,5120	1

Vesistöosuus valtakunnanpyykiltä 1 b Suensaaren pohjoispuolelle
Riksgränsen i Könkämäälven, Muonioälven och Torneälven

RAJAOSA IV
GRÄNSAVSNITT IV

Valtakunnanpyykit (Vp) ja valtakunnanrajan merkitsetömät taitepisteet (Tp) osuudella Tornion pohjoispuolelta (pisteestä, jossa raja jättää syväväylän) ulkosaaristoon Riksrösenda (Rr) och riksgrensens omarkerad brytpunkter (Bp) vid avsnittet norr om Torneå (där gränsen lämnar djupfåran) till utkanten av skärgården

<i>r</i>	<i>Pnr</i> <i>Tunnus</i>	<i>Pnr</i> <i>Tunnus</i>	<i>SWEREFF99 34 N</i> <i>Euref-Fin34: N</i>	<i>SWEREFF99 34 E</i> <i>Euref-Fin34: I</i>	<i>ETRS89 N</i> <i>[ggmss,dddj]</i>	<i>ETRS89 E</i> <i>[ggmss,dddj]</i>	<i>Gk nr</i> <i>Rk nr</i>
	Tp Tornionjoella	Bp vid Torneälv	7 308 205,473	643 822,221	655145,2906	240910,5705	44,48
	Vp 56b/62a	Rr 56b/62a	7 308 144,158	643 420,373	655143,9637	240838,6726	44,48
	Tp ab	Bp ab	7 308 190,675	643 237,110	655145,7600	240824,4196	44,48
	Vp ac	Rr ac	7 308 209,474	643 062,452	655146,6481	240810,7347	44,48
	Vp ad	Rr ad	7 308 216,329	643 001,199	655146,9679	240805,9364	44,48
	Vp ae	Rr ae	7 308 228,006	642 932,583	655147,4551	240800,5769	44,48
	Vp 57a/63a	Rr 57a/63a	7 308 219,821	642 847,599	655147,3280	240753,8498	44,48
	Vp ag	Rr ag	7 308 187,448	642 825,389	655146,3197	240751,9728	44,48
	Vp ah	Rr ah	7 308 123,125	642 818,041	655144,2571	240751,1410	44,48
	Vp ai	Rr ai	7 307 976,355	642 764,049	655139,6106	240746,3109	44,48
	Vp ak	Rr ak	7 307 878,699	642 711,627	655136,5456	240741,7979	44,48
	Vp al	Rr al	7 307 780,990	642 643,343	655133,5042	240736,0355	44,48
	Vp al 1	Rr al 1	7 307 706,750	642 631,968	655131,1282	240734,8481	44,48
	Vp al 2	Rr al 2	7 307 607,919	642 600,819	655127,9910	240732,0067	44,48
	Vp am	Rr am	7 307 571,995	642 604,065	655126,8272	240732,1214	44,48
	Vp an	Rr an	7 306 906,365	642 619,209	655105,3361	240730,7022	44,45,48
	Vp ao	Rr ao	7 306 677,217	642 755,455	655057,7270	240740,5309	44,45,48
	Vp ap	Rr ap	7 306 283,605	643 260,160	655044,2200	240818,7185	44,45,48
	Vp aq	Rr aq	7 305 780,944	643 563,422	655027,5194	240840,6088	45,48
	Vp aq-ar1	Rr aq-ar1	7 305 611,867	643 608,177	655021,9944	240843,4641	45,48
	Tp ar	Bp ar	7 304 844,394	643 811,627	654956,9144	240856,4446	45
	Tp as	Bp as	7 302 968,714	644 194,753	654855,8037	240919,1677	45
	Tp at	Bp at	7 301 504,591	643 725,808	654809,3451	240836,5264	45
	Tp au	Bp au	7 300 823,575	643 313,864	654748,0467	240801,4778	45
	Tp aw	Bp aw	7 300 007,347	643 236,416	654721,8477	240752,1924	45
	Tp ax	Bp ax	7 299 466,697	643 119,435	654704,5996	240740,8864	45
	Vp 62/65	Rr 62/65	7 298 771,654	643 132,385	654642,1632	240739,1833	45
	Tp az	Bp az	7 298 027,971	643 364,509	654617,8058	240754,4959	45
	Tp I	Bp I	7 292 961,605	645 472,461	654331,0025	241019,8661	46
	Vp 65a/66a	Rr 65a/66a	7 290 307,741	645 339,058	654205,6336	240958,9278	46
	Vp 65b/66b	Rr 65b/66b	7 290 178,747	645 332,950	654201,4835	240957,9406	46
	Tp II	Bp II	7 289 628,165	645 304,394	654143,7738	240953,5332	46
	Tp III	Bp III	7 285 745,954	646 090,265	653937,2943	241039,6677	47
	Tp IV	Bp IV	7 281 134,996	645 581,833	653709,4186	240941,7943	47

RAJAOSA V
GRÄNSAVSNITT V

Valtakunnanrajan pisteet mannermaajalustan (MJ) rajalla Tornion-Haaparannan saariston ulkopuolella Perämerellä
Riksgränsens punktrer på kontinentalsockelgränsen (KS) utanför Torneå - Haparanda skärgård i Bottenviken

<i>Pnr</i> <i>Tunnus</i>	<i>Pnr</i> <i>Tunnus</i>	<i>SWEREFF99 34 N</i> <i>Euref-Fin34: N</i>	<i>SWEREFF99 34 E</i> <i>Euref-Fin34: I</i>	<i>ETRS89 N</i> <i>[ggmmss,dddd]</i>	<i>ETRS89 E</i> <i>[ggmmss,dddd]</i>	<i>Gk nr</i> <i>Rk nr</i>
MJ 2 Am (fin)	KS 2 Th (fin)	7 269 498,539	644 830,485	653055,3457	240757,9102	Vrt. rajakuvaus, Se gränsbeskrivning

Mannermaajalustan raja (Talousvyöhykeraja), Perämeri
Kontinentalsockelgränsen (Ekonomiska zonen), Bottenviken

MJ 3	KS 3	7 059 989,675	524 559,524	634000,7620	212946.3904	
------	------	---------------	-------------	-------------	-------------	--

Valtakunnan rajan pisteet Merenkurkussa (Am Aluumeri)
Riksgränsens punkter vid Kvarken (Th Territorialhavet)

<i>Am (swe)</i>	<i>Th (swe)</i>			<i>Vrt. rajakuvaus, Se gränsbeskrivning</i>
MJ 4	KS 4	7 043 736,739	496 826,657	633118,6855 205610,3538
MJ 5	KS 5	7 039 685,279	484 701,749	632906,6537 204134.3228
MJ 6	KS 6	7 022 889,969	469 766,061	632000,5973 202346.3429
Am (swe)	Th (swe)			Vrt. rajakuvaus, Se gränsbeskrivning

Mannermaajalustan raja (Talousvyöhyke), Selkämeri
Kontinentalsockelgränsen (Ekonomiska zonen), Bottenhavet

MJ 7	KS 7	6 953 045,349	424 335,225	624200,4139	193116.5093
MJ 8	KS 8	6 728 263,087	403 392,828	604042,1131	191353.4829

Valtakunnan rajan piste Märketin pohjoispuolella Selkämerellä
Riksgränsens punkt norr om Märket på Bottenhavet

Am (swe)	Th (swe)			Vrt. rajakuvaus, Se gränsbeskrivning
----------	----------	--	--	--------------------------------------

RAJAOSA VI
GRÄNSAVSNITT VI

Valtakunnanrajan pisteet Märketillä
Riksgränsens punkter på Märket

<i>r</i>	<i>Pnr</i> <i>Tunnus</i>	<i>Pnr</i> <i>Tunnus</i>	<i>SWEREFF99 34 N</i> <i>Euref-Fin34: N</i>	<i>SWEREFF99 34 E</i> <i>Euref-Fin34: I</i>	<i>ETRS89 N</i> <i>[ggmmss,dddd]</i>	<i>ETRS89 E</i> <i>[ggmmss,dddd]</i>	<i>Gk nr</i> <i>Rk nr</i>
	M 11	M 11	6 686 434,049	396 784,855	601804,8590	190756,4525	49
	M 2	M 2	6 686 421,494	396 782,866	601804,4516	190756,3461	49
	M 3	M 3	6 686 397,611	396 856,243	601803,7471	190801,1670	49
	M 4	M 4	6 686 338,087	396 837,704	601801,8072	190800,0698	49
	M 5	M 5	6 686 344,388	396 814,478	601801,9895	190758,5462	49
	M 1	M 1	6 686 389,142	396 777,742	601803,4017	190756,0722	49,00
	M 6	M 6	6 686 435,107	396 743,338	601804,8552	190753,7477	49
	M 7	M 7	6 686 414,972	396 711,090	601804,1752	190751,6855	49
	M 8	M 8	6 686 344,249	396 720,640	601801,8991	190752,4377	49
	M 9	M 9	6 686 363,378	396 771,208	601802,5634	190755,6944	49
	M 12	M 12	6 686 352,419	396 768,429	601802,2068	190755,5337	49

RAJAOSA VII
GRÄNSAVSNITT VII

Valtakunnanrajan pisteet Märketin eteläpuolella Ahvenanmerellä (Eez Talousvyöhyke)
Riksgränsens punkter söder om Märket i Ålands hav (Eez Ekonomiska zonen)

<i>r</i>	<i>Pnr</i> <i>Tunnus</i>	<i>Pnr</i> <i>Tunnus</i>	<i>SWEREFF99 34 N</i> <i>Euref-Fin34: N</i>	<i>SWEREFF99 34 E</i> <i>Euref-Fin34: I</i>	<i>ETRS89 N</i> <i>[ggmmss,dddd]</i>	<i>ETRS89 E</i> <i>[ggmmss,dddd]</i>	<i>Gk nr</i> <i>Rk nr</i>
	Eez 1	Eez 1	6 679 121,192	394 934,973	601406,9000	190609,7200	
	Eez 2	Eez 2	6 674 301,694	393 714,452	601130,0600	190459,5200	
	Eez 3	Eez 3	6 628 973,840	424 695,561	594730,0600	193929,8200	
	Am 129 (fin)	Th 129 (fin)	6 606 792,649	440 192,823	593542,2300	195626,3299	

Talousvyöhyke Itämeren pohjoisosassa
Ekonomiska zonen i norra delen av Östersjön

	Eez 4	Eez 4	6589912,0820	451987,0280	592642,0600	200912,0000	
	Eez 5	Eez 5	6524910,1750	469502,6110	585146,5600	202816,5600	
	Eez FI-SE-EE	Eez FI-SE-EE	6522853,0960	470075,0430	585040,2000	202853,2800	

Rajapyykit Gränsrösenda

Rajapyykit (Rp) osuudella Tornion pohjoispuolelta pisteestä, jossa raja jättää syväväylän, saariston ulkoreunalle Gränsrösenda (Gr) vid avsnittet norr om Torneå, där gränsen lämnar djupfåran, och där gränsen lämnar av skärgården

<i>Pnr Tunnus</i>	<i>Pnr Tunnus</i>	<i>SWEREFF99 34 N Euref-Fin34: N</i>	<i>SWEREFF99 34 E Euref-Fin34: I</i>	<i>ETRS89 N [ggmmss, dddd]</i>	<i>ETRS89 E [ggmmss, dddd]</i>	<i>Gk nr Rk nr</i>
Rp Aa	Gr Aa	7 308 247,278	644 096,195	655146,1942	240932,3186	44,48
Rp 67 (swe)	Gr 67 (swe)	7 281 190,758	644 919,192	653712,2897	240850,3016	47
Rp 67 (fin)	Gr 67 (fin)	7 281 079,233	646 244,473	653706,5427	241033,2837	47

Kilvet silloilla Skytarna på broarna

Kilvet rajasilloilla, ylävirran puolella
Skytarna på gränsbroarna är placerade uppströms

<i>Pnr Tunnus</i>	<i>Pnr Tunnus</i>	<i>SWEREFF99 34 N Euref-Fin34: N</i>	<i>SWEREFF99 34 E Euref-Fin34: I</i>	<i>ETRS89 N [ggmmss, dddd]</i>	<i>ETRS89 E [ggmmss, dddd]</i>	<i>Gk nr Rk nr</i>
Kaaresuvanto	Karesuando	7 592 971,894	560 563,405	682634,4637	222837,6153	12
Muonio	Muonio	7 538 559,125	611 613,168	675623,3298	233949,0973	20
Kolari	Kolari	7 468 733,131	618 121,253	671841,9164	234441,8519	27
Pello	Pello	7 412 374,823	631 206,628	664804,7375	235908,6992	33
Ylitornio	Övertorneå	7 364 761,026	620 057,952	662245,2624	234108,9975	38
Rautatiesilta	Järnvägsbron	7 304 377,126	643 915,244	654941,6774	240902,7510	45

**Taitepisteiden määrittelyyn käytettyjen vv. 2005 ja 2006
mitattujen rajapyykkien ja suuntamerkkien koordinaatit**

**Koordinater för de under 2005-2006 mätta gränsrösen och ensmärken
som använts som utgångspunkter för beräkningen av brytpunkter**

Koordinaatit rajapyykeille (Rp), jotka poistuvat käytöstä rajamerkkeinä ja joita käytetty taitepisteiden laskentaan
Koordinater förgränsrösen (Gr), som tas ur bruk, vilka har användts i beräkningen av brytpunkter

r	<i>Pnr</i> Tunnus	<i>Pnr</i> Tunnus	<i>SWEREFF99 34 N</i> <i>Euref-Fin34: N</i>	<i>SWEREFF99 34 E</i> <i>Euref-Fin34: I</i>	<i>ETRS89 N</i> [ggmmss,dddd]	<i>ETRS89 E</i> [ggmmss,dddd]	<i>Gk nr</i> <i>Rk nr</i>
	Rp A	Gr A	7 308 046,307	643 413,884	655140,8186	240837,7751	
	Rp D 1	Gr D 1	7 306 980,133	642 991,326	655107,1164	240800,2937	
	Rp L 1	Gr L 1	7 304 705,203	643 564,175	654952,8257	240836,4255	
	Rp M	Gr M	7 304 956,714	644 011,363	655000,2131	240912,6046	
	Rp O	Gr O	7 302 908,740	643 908,560	654854,3332	240856,4274	
	Rp P	Gr P	7 301 681,373	643 495,138	654815,4187	240819,0924	
	Rp Q	Gr Q	7 301 255,665	644 050,635	654800,7919	240901,0730	
	Rp P 1	Gr P 1	7 300 960,778	642 967,413	654753,0288	240734,7923	
	Rp Q 1	Gr Q 1	7 300 683,689	643 667,259	654742,9655	240828,6954	
	Rp R	Gr R	7 299 934,403	643 584,157	654718,9350	240819,2217	
	Rp S	Gr S	7 300 041,667	643 072,842	654723,2176	240739,4775	
	Rp ax 1	Gr ax 1	7 299 621,765	642 659,449	654710,3388	240705,3645	
	Rp W	Gr W	7 297 974,035	643 852,822	654615,2792	240832,6155	
	Rp X	Gr X	7 298 063,573	643 042,268	654619,4719	240729,3393	
	Rp III 1	Gr III 1	7 286 508,183	644 815,830	654003,9464	240903,0455	

Koordinaatit suuntamerkeille (Sm), jotka poistuvat käytöstä rajamerkkeinä ja joita käytetty taitepisteiden laskentaan
Koordinater för ensmärken (Em), som tas ur bruk, vilka har användts i beräkningen av brytpunkter

r	<i>Pnr</i> Tunnus	<i>Pnr</i> Tunnus	<i>SWEREFF99 34 N</i> <i>Euref-Fin34: N</i>	<i>SWEREFF99 34 E</i> <i>Euref-Fin34: I</i>	<i>ETRS89 N</i> [ggmmss,dddd]	<i>ETRS89 E</i> [ggmmss,dddd]	<i>Gk nr</i> <i>Rk nr</i>
	(Sm as-at 1)	(Em as-at 1)	7 303 483,356	644 359,581	654912,1331	240934,1659	
	(Sm ar-as 1)	(Em ar-as 1)	7 302 124,205	644 367,778	654828,2879	240929,4305	
	Sm au-aw 2	Em au-aw 2	7 301 697,289	643 398,578	654816,0877	240811,5655	
	Sm au-aw 1	Em au-aw 1	7 301 498,594	643 378,891	654809,7114	240809,2377	
	Sm ay-az 2	Em ay-az 2	7 300 536,293	642 584,060	654739,9539	240703,0113	
	Sm az-I 2 (swe)	Em az-I 2 (swe)	7 300 385,944	642 383,312	654735,4264	240646,6527	
	Sm at-au 3	Em at-au 3	7 299 700,867	642 637,515	654712,9251	240703,9504	
	Sm at-au 4	Em at-au 4	7 299 641,241	642 601,673	654711,0595	240700,9025	
	Sm aw-ax 1	Em aw-ax 1	7 298 882,399	642 993,132	654645,9585	240728,6821	
	Sm aw-ax 2	Em aw-ax 2	7 298 645,074	642 941,998	654638,3867	240723,7395	
	Sm az-I 1 (swe)	Em az-I 1 (swe)	7 298 619,607	643 118,191	654637,2824	240737,4740	
	Sm II-III 1	Em II-III 1	7 290 643,544	645 098,793	654216,8536	240941,4423	
	Sm II-III 2	Em II-III 2	7 290 980,829	645 030,770	654227,8414	240937,4455	
	Sm I-II 3	Em I-II 3	7 286 922,961	645 169,022	654016,7510	240932,2897	
	Sm III 2	Em III 2	7 286 671,286	644 543,031	654009,6474	240842,3556	
	Sm az-I 1 (fin)	Em az-I 1 (fin)	7 289 294,509	646 998,127	654130,2453	241204,7588	
	Sm az-I 2 (fin)	Em az-I 2 (fin)	7 288 044,949	647 519,041	654049,0912	241240,5213	
	Sm IV 1	Em IV 1	7 281 187,159	646 184,721	653710,1206	241029,0466	
	Sm IV 2	Em IV 2	7 281 288,965	647 383,548	653711,4426	241203,0006	
	Sm IV 1 A	Em IV 1 A	7 280 918,988	646 378,561	653701,1562	241043,1145	
	Sm IV 2 A	Em IV 2 A	7 280 700,356	647 182,131	653652,7911	241144,9470	